

సనాతన సారథి

ఆగస్టు 2016

తనువు దాల్చిన విశ్వవిధాత వీవు! మానవాకృతి నొందిన మాధవుడవు!

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 59
సంచిక 8

ఆగస్టు 2016

ప్రచురణ తేదీ
జూలై 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములు	శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి సందేశం	10
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (33వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	13
5. స్వతంత్ర్యం - స్వాతంత్ర్యం	స్వతంత్ర్య దినోత్సవ సందేశం	16
6. నాడైనా నేడైనా ఏనాడైనా (గత సంచిక తరువాయి)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	19
7. అమ్మ ఒడి - మొదటి బడి (వనితాజ్యోతి)	చంద్రమౌళి రమాదేవి	22
8. మన ఆరాధ్య దైవం (గత సంచిక తరువాయి)	కుప్పం విజయమ్మ	25
9. స్వామి అవతార లక్ష్యం	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	28
10. ముత్యాల సరాలు (2వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	31
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (62వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	34
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
13. అజ్ఞానం - అంతర్ధానం	చిన్నకథ	42

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా బ్రహ్మ: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

రాముని తన వారసుడుగా నిర్ణయం చేసేముందు దశరథుడు రాజులనూ పెద్దలనూ పిలిచి సంప్రదించాడు. ఆ సంప్రదింపులకు కేకయరాజును ఆహ్వానించలేదు. ఒకవేళ కేకయరాజును ఆహ్వానించియుంటే దివ్య సంకల్పం నెరవేరడానికి అవసరమైనటువంటి తదనంతర సంఘటనలు సంభవించడం కష్టమైపోయేది. ‘నువ్వు అరణ్యవాసం చెయ్యాలి’ అని దశరథుడు రామునికి వాచ్యంగా చెప్పలేదు... కైకేయి రామునికి దశరథుని ఆజ్ఞనందించింది. ఆయన మౌనం అంగీకార సూచకం. రామావతార ప్రయోజనం సిద్ధించడంకోసం కైకేయి జోక్యం అవసరమైనది. తండ్రి సంకటస్థితిలో చిక్కుకున్నట్లు గ్రహించుకుని, తండ్రి చేసిన వాగ్దానం నెరవేర్చడంకోసం తాను అరణ్యానికి వెళ్తానని ప్రకటించి రాముడు దశరథుని చిక్కులోనుంచి బైటపడవేశాడు. ప్రతివారిలోనూ ఉన్న ఆత్మారాముడు ఎలాంటి ప్రతికూల పరిస్థితులందైనా సత్యమునూ నీతిమార్గమునూ వీడవద్దని ప్రబోధిస్తున్నాడు. ఆ ప్రబోధం విని ఆచరణలో పెడితే మీరు ఉద్ధరింప బడగలరు” అని ప్రవచించారు, భగవాన్. **రామకథా రసవాహిని** (30వ భాగం) రాముని ధర్మదీక్షకు, సమచిత్తమునకు అద్దంపడుతుంది.

“ప్రాపంచిక వ్యామోహాలలో చిక్కుకొని, శారీరక ఆకర్షణలకు దాసులైన అజ్ఞానులు కృష్ణునిపట్ల గోపికల ప్రేమను అవగాహన చేసుకోలేరు. ఆ ప్రేమ భౌతికం కాదు. అది పరమాత్మునిపట్ల జీవాత్మకున్న ప్రేమ; సముద్రం చేరుకోవాలని నది పొందే ఆరాటం” అంటూ గోపికల అనన్య భక్తిని కొనియాడారు, భగవాన్. చాలామంది భర్తలూ, అత్తలూ గోపికల మనస్సును కృష్ణునిమీదినుండి మరల్చడానికి ఆయనపై ఎన్నో అపనిందలు వేశారు. కానీ, జగదీశ్వరునినుండి జీవిని ఎవరు ఎడం చేయగలరు? నారదుడొకప్పుడు గోపకాంతలకు వేదాంతసూత్రాలను బోధించాలని కుతూహలపడి, కృష్ణుని అనుమతికూడా తీసికొని బృందావనమునకు వెళ్ళాడు. గోపికలాయన ఉపన్యాసం కొద్దిసేపు విని, “స్వామీ! ఈ సూత్రములు, ఈ

భాష్యములు మాకెందుకు? మేము ప్రతి స్థలములోను, ప్రతి పదార్థమునందును శ్రీకృష్ణపరమాత్మునే దర్శించుచున్నాము. మాలో ద్వేషము, అసూయ, అసహనము లేవు. మాకు సమదృష్టి ఉన్నది. అహంకారం లేదు. మాకింత మాత్రం చాలునని మా నమ్మకం” అన్నారు. ఆ మాటలతో, వారు పరమ జ్ఞానులని గ్రహించినాడు నారదుడు. మనస్సు భక్తిమయమైతే బుద్ధి జ్ఞానదీప్తితో వెలుగొందుతుందన్న సందేశాన్నిస్తుంది దివ్యవాణి, **భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములు**.

“ఎయిర్ కండిషనర్ దేహాన్ని చల్లబరచవచ్చుగాని, మనస్సును చల్లబరచేది ఒక్క దైవచింతనే” అన్నారు భగవాన్. శరీరము బండి, మనస్సు గుఱ్ఱము. ఈనాటి మానవుడు కేవలం బండికి ప్రాధాన్యం ఇస్తున్నాడు, బండికి అలంకారాలు చేస్తున్నాడుకానీ గుఱ్ఱం సంగతి పట్టించుకోవడం లేదు, అని పేర్కొన్నారు. శరీరము మనస్సుననుసరిస్తుంది. ఎట్లనగా, రామకృష్ణ పరమహంస హనుమంతుని భక్తిని అందుకోవడానికి తీవ్రమైన సాధన చేసినప్పుడు ఆయన శరీరంలో కూడా మార్పు వచ్చింది. చిన్నతోక కూడా ఏర్పడింది. శరీరాన్ని అంతగా మార్చగల శక్తి మనస్సుకు ఉన్నది. కాబట్టి, శారీరకారోగ్యానికి మానసిక చికిత్సయే అత్యంత కీలకమైన అంశము అన్నారు, భగవాన్. సంపూర్ణారోగ్యాన్ని సొంతం చేసుకోవాలంటే శారీరకపరమైన జాగ్రత్తలతోపాటు మానసికారోగ్యంవైపు కూడా దృష్టిపెట్టవలసిన ఆవశ్యకతను తెలియజేస్తుంది, **ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి** (33వ భాగం)

“భారతీయులు స్వతంత్ర్యమును సంపాదించారుగాని, ఐకమత్యమును సాధించలేదు....ఐకమత్యమే మహాబలము. అయితే, ఇది ఏవిధంగా సాధ్యమవుతుంది? అందరి యందున్న ఆత్మతత్త్వం ఒక్కటే అని గుర్తించాలి. జాతి, మత, కుల భేదములకు అవకాశమీయకూడదు” అని ఉద్ఘోషించారు, భగవాన్. భారతీయులలో ఐకమత్యం లోపించడంచేత స్వతంత్ర్యానికి పూర్వమే ఒక మహా నాయకుడు దేశాన్ని వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోవలసివచ్చింది

అన్నారు. ఆ మహానాయకునిపై భగవాన్ కు గల అపారమైన ప్రేమ, వాత్సల్యములను ప్రతిబింబిస్తుంది వారి దివ్య సందేశం, స్వతంత్ర్యము - స్వాతంత్ర్యము.

ఒక కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ భగవాన్ ను తమ కాలేజికి విచ్చేసి విద్యార్థులకు బహుమతుల సందేశంవలసిందిగా ప్రార్థించగా, ఉన్న ఒక మతినే అదుపులో పెట్టుకోలేక అవస్థపడుతున్నారు. ఇంక బహుమతులను ఎందుకు ఇవ్వడం? అని చమత్కరించారు, భగవాన్. మతిని నిగ్రహించడం అంత సులభం కాదు కనుక మాధవునికి అర్పించాలి. ఆనాడు గోప గోపీజనము చేసింది అదే! వాళ్ళ మనస్సు అనే తుమ్మెద కృష్ణ ప్రేమామృతాస్వాదనలో లీనమైపోయింది కనుకనే, వాళ్ళు కృష్ణ పరమాత్మకు అంత 'నియర్'గా, 'డియర్'గా మెలగుతూ జన్మను సార్థకం గావించుకున్నారు. ఈనాడుకూడా మనకు శ్రీ సాయి కృష్ణునితో సాన్నిహిత్యం ఏర్పడాలంటే, పాండిత్యము, పదవులు పనికిరావు; గోపికలవలె దేహభ్రాంతిలేని, ఫలాపేక్షరహితమైన ప్రేమ ఒక్కటి ఉంటే చాలు అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, నాడైనా నేడైనా ఏనాడైనా.

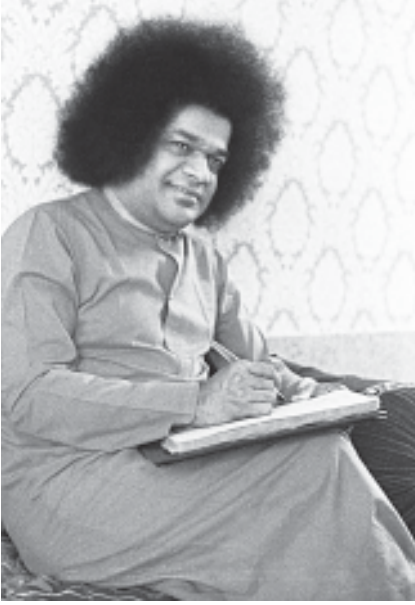
“ఈనాడు చాలామంది తల్లులు కనీసం తమ పిల్లలను తాము చూసుకోవడం లేదు. తల్లి స్వర్గు, సంభాషణ, దృష్టి తన పిల్లలపైన ఉంటుండాలి. పూర్వకాలమందు చిన్న బిడ్డలకు ఇరవైనాల్గు గంటలపాటు దర్శన స్వర్గున సంభాషణలు తల్లితోనే జరుగుతూండేవి. కానీ, ఈనాటి పరిస్థితి ఎట్లున్నదంటే, బిడ్డను కనడం తల్లివంతు, పోషించడం మాత్రం ఆయా వంతు! కట్టకడపటికి ఆయా మరణిస్తే పిల్లవాడు ఏడుస్తాడుగాని తల్లి మరణిస్తే ఏడ్వడు” అంటూ వృత్తి ఉద్యోగాల ఒత్తిడిలో తల్లి పిల్లలపట్ల తన బాధ్యతను విస్మరించడం తగదని హితవు పలికారు, భగవాన్. తల్లి దృష్టికే నోచుకోలేనివారు దైవదృష్టికి ఎలా నోచుకోగలరని ప్రశ్నించారు. పిల్లల వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చి దిద్దడంలో గురువుగా తల్లి నిర్వర్తించవలసిన కర్తవ్యాన్ని గుర్తుచేసే రచన, అమ్మ ఒడి - మొదటి బడి.

శ్రీ సత్యసాయి అవతార ప్రయోజనాలలో అత్యంత ప్రధానమైనది విశ్వమానవాళిలో దైవపితృత్వ, మానవ సోదరత్వ భావనను పాదుకొల్పి మతసామరస్యాన్ని

సాధించడం. “అహరహతవ ఆహ్వాన ప్రచారిత సునిశిత ఉదారవాణి... హిందు బౌద్ధ శిఖ్ జైన పారశిక ముసల్మాన కిరస్తానీ...” అంటూ నిత్యం ఉరవకొండ స్కూలులో తాము పాడిన ప్రార్థనా గీతంద్వారా తమ అవతారోద్యమంలో మత సమైక్యతకుగల ప్రాధాన్యతను భగవాన్ బాల్యంలోనే స్పష్టం చేశారు. గాలిదే కులం? గగనానిదే మతం? నీటిదే కులం? నిప్పుదే మతం? అని ప్రశ్నిస్తూ, పంచభూతాలకు లేని మత భేదాలు వాటిని ఆధారం చేసుకొని మనుగడ సాగించే మానవులకెందుకన్నారు. ‘ఉన్నది ఒకే దైవం, ఆయన సర్వాంతర్యామి. ఉన్నది ఒకే మతం, అదే ప్రేమమతం’ అన్న ఆచరణాత్మక ప్రబోధంతో మానవాళిలో స్ఫూర్తిని నింపుతూ, మతసామరస్య సాధన దిశగా భగవాన్ వ్యూహాత్మకంగా, పటిష్టంగా కొనసాగిస్తూ వచ్చిన దివ్య కార్యాచరణ ప్రణాళికను హృద్యంగా ఆవిష్కరిస్తుంది, స్వామి అవతార లక్ష్యం.

“భగవాన్ కా ఘర్ మే దేర్ హై పర్ అంధేర్ నహీ హై” అన్నారో హిందీ కవి. భగవంతుడు మన ప్రార్థనలను ఫలించజేయడానికి ఆలస్యం చేయవచ్చునేమోగాని మనల్ని అంధకారంలో ముంచడమే భావార్థం. ఆ ఆలస్యం కూడా ‘విషాన్ని’ అమృతంగా మార్చడానికే! ఎవరిని ఎప్పుడు అనుగ్రహించాలో స్వామికే తెలుసు. స్వామిపై భారం వేసి చేపట్టే కార్యాలు అవరోధాలనధిగమిస్తూ, కొన్ని సందర్భాల్లో అనూహ్యమైన మలుపులు తిరుగుతూ, సరియైన సమయానికి సఫలమై దివ్యానుభూతిని అందిస్తాయి అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, ముత్యాల సరాలు (2వ భాగం)

“నా సంకల్పం లేనిదే నా సన్నిధిలో ఎవరూ అడుగు పెట్టలేరు” అన్నారు, భగవాన్. మనం స్వామిని దర్శించు కోవాలనుకుంటే చాలదు, ఆ అనుకోవడం తపనగా మారాలి. ఆ తపన తపస్సుగా రూపొందాలి. అప్పుడే స్వామి సంకల్పం తోడై మనకు వారి దర్శనభాగ్యం లభిస్తుంది. మన ఆర్తి, అర్హత, అవసరాలనుబట్టి స్వర్గున సంభాషణ భాగ్యాలు కూడా కలుగవచ్చు. ఆవిధమైన ఆర్తితో ఆ ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ని దర్శించి వారి అనుగ్రహానికి పాత్రురాలైన డా॥ నజ్మాహెమ్మల్లాగారి అనుభవాలు పాఠకులనుతేజపరుస్తాయి.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేశ్వరార్థోన్మేషానామ

(గత సంచిక తరువాయి - 30వ భాగం)

అ మాటలకు రాముడు చలించక, చిరునవ్వుతో, “ఇంతమాత్రమునకే నాన్నగారు ఇంత విలపించుట నిజంగా న్యాయము కాదు” అని ఆనందవదనముతో అంగీకరించినట్లు తల ఊపినాడు. ఈ మాటలు వినుచుండిన దశరథుని హృదయము కరకరా కోసినట్లు అయినది. తల్లడిల్లినాడు. రాముడు కైకేయి వైపుకు తిరిగి, “తల్లీ! నీవనుకొన్నటులనే జరుగును. మా నాన్నగారి శపథమును నేను శిరసావహించుచున్నాను. అయితే, నాన్నగారు ఒక్కతూరి ఎప్పటివలే దగ్గరచేర్చి ఆదరించి, ఆశీర్వదించిన చాలును. అట్టిదానికికూడనూ నేను నోచుకొనలేదని తెలిపిన, అదియును నేను ఆనందముతోనే అందుకొందును. నా తండ్రి ఎప్పుడునూ నా మేలు కోరువారే. అతను మహానుభావుడు. వారు నాకు ఒక్క తండ్రియే కాదు; మంచిని బోధించుటలో ఆచార్యులు. అట్టి జనకుడు, ఆచార్యుడు అయిన వారిని సంతోషపెట్టుటకంటే నాకు వేరు కర్తవ్య

మేమున్నది? అదే నా ముఖ్య ధర్మము. భరతునకు రాజ్యాభిషేకము చేయుటలో నేనెంతనో ఆనందింతును. పదునాలుగేండ్లు వనవాసము చేయుటలో మహదానంద పడుదును. పదునాలుగేండ్లే కాదు! తండ్రి ఇష్టమయిన యావత్ జీవితమునే అరణ్యములయందు గడుపుటకుకూడా సంసిద్ధుడను. కానీ నాన్నగారు ఈ రెండు విషయములను నాతో చెప్పుటకు ఎందులకు వెనుకాడుచున్నారు? అదే నాకు బాధగా ఉన్నది.

తాను చెప్పిన, చేయకుండునా? తన మాట కాదందునా? ఈ రాముడు పితృవాక్యపరిపాలకుడేకాని, పితృద్రోహి కాదు. తండ్రినుండి ఏర్పడిన ఈ కాయమును తండ్రికి అర్పించుటకంటే వేరు కృతజ్ఞత కలదా? హృదయపూర్వకమైన ఆనందముతో అర్పింతును. నేను ఒకరితో చెప్పించుకొనువాడను కాను. భరతునికి రాజ్యాభిషేకము చేయవలెనని నీవైననూ నాతో ఒకసారి తెలుపలేదెందులకు? నాకునూ నా తమ్మునికి ఎట్టి భేదమూ లేదు. అట్టి భేదరహిత హృదయుని చెంత నీవెందుకు భేదమును పాటింతువు? ఇది మీ తండ్రి ఆజ్ఞ అని ఎందులకందువు? నీ ఆజ్ఞ మాత్రము నేను మీరుదనా? మీరను. నీవు చెప్పినా తండ్రి చెప్పినా నేను ఆనందముతో చేతును. నేడే అయోధ్యను వదలి అరణ్యమున కేగుదును. అమ్మా! భరతుణ్ణి తాతగారి ఇంటినుండి రావించడానికి నేడే తగిన దూతలను పంపించుట, అందుకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయించుట మంచిది. ఆలస్యమెందులకు? నా అరణ్యవాసముతోపాటు భరతుని పట్టాభిషేకముకూడా జరిగిన తండ్రిగారికి కొంత శ్రమ తప్పును.

తమకూ సంతృప్తి కలుగును. ఆ తరువాత ఎట్లుండునో ఎవరు చెప్ప గలరు?” అని రాముడు చెప్పినందు వలన, కైకేయికి ఒకవైపున ఆనందము ఒకవైపున కొంత సంశయము కలిగి, భరతుడు వచ్చిన ఏమి మార్పు కలుగునో, భరతుడు వచ్చునంతలోనే, అనగా నేడే రాముని అరణ్యమునకు పంపుట మంచిదని తలంచి, “రామా! నీవు చెప్పినటుల భరతుని అయోధ్యకు తెచ్చు ఏర్పాట్లు ఇప్పుడే గావింప

వచ్చును. అయితే, భరతుడు వచ్చునంతవరకూ నీవు అయోధ్యలో ఉండనవసరము లేదు. నీవు ఎట్లాగూ వనవాసము చేయ నిశ్చయించుకొన్నావు. కనుక, కాలయాపన ఎందుకు? వెళ్లుటకెంత ఆలస్యము చేసిన తిరిగి వచ్చుటకు అంత ఆలస్యము కాగలదు. ఇప్పుడే సిద్ధమగుట మంచిది. ఇదంతా నీతో స్వయముగా చెప్పుటకు మీ నాన్నగారు వెనుకంజ వేయుచున్నారు. చెప్పవలెనన్న భావము హృదయములో ఉండియూ, ప్రేమించిన కొమరునికి ఇట్టి ఆజ్ఞ ఎట్లుచేతునను సిగ్గు అతనిని కొంత హింసించుచున్నది. తన వాగ్దానము నీతో చెప్పుటకు మనస్కరించక ఇంత దుఃఖించుచున్నారు తప్ప, అంతకంటే అతనికి వేరు దుఃఖము లేదు. నీవెంత త్వరగా అయోధ్యను వదలిన మీ నాన్నగారి దుఃఖము అంత త్వరితముగా తగ్గిపోవును. నీవు అయోధ్య వదలువరకూ ఆహార స్నానాదులు సహితము చేయరు. కాన మీ నాన్నగారి దుఃఖము ఎంత త్వరితముగా చల్లారవలెనని తలంచిన అంత త్వరగా నీవు అయోధ్య వీడుట మంచిది” అని నిర్దాక్షిణ్యముగా పలికిన కైక పలుకులు వినుచున్న దశరథుడు పట్టలేని దుఃఖముతో, మాటలురాని స్థితిలో “ఛీ, ఛీ దుర్మార్గురాలా!” అంటూ, “రామా! రామా!” అని తిరిగి మూర్ఛపోయినాడు.

ఒకవైపున దశరథుని తల తొడపై నుంచుకొని, తండ్రిని ఓదార్చుచూ మరోవైపున కైకతో, “అమ్మా! నేను అర్థపరుణ్ణికాను, లోకులను లోబరచుకొని రాజ్యము నేలవలెనను కాంక్ష నాకు లేదు. ఋషివలె ఉండ వలెనని కోరిక, కేవలము ధర్మమును నిలబెట్టవలెనను కాంక్ష, పూజ్యపాదులైన తండ్రిని సంతోషపెట్టవలెనను దీక్ష తప్ప అన్యములేదు. ఈ మూడింటికి

ఏ పనియైనా చేస్తాను. ప్రాణమైనా అర్పిస్తాను. పుత్రుడయినవానికి పితృసేవ, పితృవాక్యముకన్నా, మహత్తరమైన ధర్మము మరియొకటి లేదు. అమ్మా! నాన్నగారు నాతో వాచా చెప్పలేకపోయిననూ వారు ఆజ్ఞాపించినటుల నీవు చెప్పుచున్నావు కదా! అంతే చాలు. ఇంతియేకాక, వారి సమక్షమున నీవు చెప్పు మాటలు, వారు వినుచున్నప్పటికినీ, వారు ఏమీ చెప్పలేకపోవుటతో, ఇవి వారి మాటలుగనే అర్థ మిచ్చుచున్నది. కాన, నేను శిరసావహించి వెళ్లుచున్నాను. అమ్మా! ఈ నా చిన్నవాంఛను నెరవేర్చువని ఆశింతును. ఏమన, భరతుడు రాజ్య పాలనము చేస్తూ, నాన్నగారి ఆజ్ఞను శిరసావహించి వారిని ఆనందపెట్టునటుల చూచు బాధ్యత నీది. నాకు కానీ, భరతునికికానీ, వేయేటికి, యెప్పుడైననూ తండ్రిని ఆనందపరచుటకంటే, తండ్రిని సంతృప్తిచేయుటకంటే వేరొండు వ్రతము లేదు. పితృసేవ పుత్రునకు సనాతన ధర్మము” అని నమస్కరించగా, వింటూ ఉన్న దశరథుని గుండెలు బ్రద్దలయినట్లుగా.... రాముని ధర్మవచనములు, శాంతభావమును విని, అతనిపైనున్న ప్రేమ మరింత దుఃఖము నందించి, రాముడు ఇక అయోధ్యలో నిలువడని నిశ్చయము చేసికొని,

దశరథుడు మానాభిమానములు వీడి బావురుమని నేలకూలినాడు. ఈ శబ్దము అంతఃపురకాంతలందరూ విని, వారిలో వారు ఆశ్చర్య దుఃఖములతో అందరూ ఏడ్వసాగిరి. ఇక ఆలస్యము చేయుట మంచిదికాదని రాముడు గ్రహించి తండ్రి పాదములకు నమస్కరించి అంతఃపురమునుండి బయలుదేరెను.

ద్వారము దగ్గర నిలిచి, పైన జరుగు సంభాషణలు వింటూవున్న లక్ష్మణుడు కంటిధారలు కారుస్తూ ఒకవైపున కైకపై ఉగ్రుడై తండ్రిపై క్రోధమును పూని ఏమియూ చెప్పలేని స్థితిలో రాముడు వెలుపలకు రాగానే అతనిని అనుసరించుచూ చేతులు కట్టుకొని కన్నెత్తి చూడక తల క్రిందికి వంచుకొని వెళ్లెను.

రాజ్యము పోయిననూ, అరణ్యవాసము ప్రాప్తించిననూ, చిమ్మచీకట్లు క్రమ్ముకొన్నా చంద్రుని కాంతి మాసిపోనటుల, ముఖవికాసము ఏమాత్రమూ మాసిపోక, మానావమానములు లెక్కచేయక పరమ యోగీంద్రునివలె చిత్తవికారము ఏమీ లేకుండా, నడచి వచ్చుచున్న రాముని చూచిన, లోపల ఏమీ అశాంతి జరుగలేదన్నట్లు తోచును. అయితే సుమంతుడు లోన ఏదో విరుద్ధమైన మార్పు జరిగినదని అనుమానించెను. అనుమానించుటేమి, జరిగినదనే నిశ్చయము చేసుకొనెను. లక్ష్మణుని చూచిన సుమంతుని గుండెలు రుల్లుమనెను. దానికి తగినట్లు రాముడు వెలుపలకు వచ్చినతోడనే, శ్వేతచ్ఛత్రము పట్టినతోడనే అది తనకు అక్కరలేదనియు, వింజామరలు వీచకూడదనియూ వెండి రథము తనకింక అర్హత కాదనియూ చెప్పగా సుమంతుడు నీరయిపోయెను. తన తలంపు పరమ సత్యమని నిర్ణయము చేసుకొనెను. అంతేకాక, స్వజనులతో కానీ పురజనులతో కానీ మాటాడక, తనకు దుఃఖము లేకపోయిననూ, వార్త వినిన ఇతరులు దుఃఖ పడుదురన్న భావముతో తన మాటలలో సత్యము తెలుపక తప్పుదనియు, తెలిపిన అందరినీ తన మాటలే బాధపెట్టినటుల కావచ్చుననియూ తలంచి

రాముడు మాటలాడుటకే పూనుకొనకపోవుటలోని అంతరార్థమని చెప్పక చెప్పుచుండెను.

రాముడు నేరుగా సీతాంతఃపురమునకు వెళ్ళక, కౌసల్యాంతఃపురమునకు కాలినడక సాగించెను. ఎంతో సంతోషముతో మాటలాడుతూ ఉన్న కౌసల్యాదేవి మందిరమునకు అన్నదమ్ములైన రామలక్ష్మణులు వచ్చుచున్నారన్న వార్త కౌసల్యాంతఃపుర వనితలకు తెలిసి వారందరూ మంగళ హారతులు సిద్ధము చేసుకొని దారులు కాచియుండిరి. అంతఃపుర ద్వారము దగ్గర పరమ పుణ్యులు, వృద్ధులు అయిన ద్వారపాలకులు రాముని రాకను చూచి దిగ్గున లేచి, “విజయీ భవ, విజయీ భవ” అంటూ తలలు వంచి నమస్కరించిరి. రాముడు ఆ మందిరములోని రెండవ కక్ష్యవరకూ వెళ్ళగనే బ్రాహ్మణులు ఆశీర్వదించిరి. మూడవ కక్ష్యలోనికి ప్రవేశించగనే, ద్వారపాలకులైన యువతులు అన్నదమ్ములైన రామలక్ష్మణులను చూచి పట్టలేని ఆనందముతో లోనికి పరుగెత్తుకొనిపోయి రాముడు సోదరుడైన లక్ష్మణునితో కూడి వచ్చుచున్నట్లు కౌసల్యాదేవికి తెలిపిరి.

అక్కడనుండి కౌసల్యాదేవి పూజామందిరమువరకూ ఇరుప్రక్కలా జ్యోతులు పట్టుకొని హారతులు ఎత్తుతూ సుమంగళులు అలంకారములు చేసుకొని అత్యంత రమణీయమైన రాముని రాకకు ఎదురుచూచుచుండిరి. రాముని చూడగనే, మంగళహారతులు ఎత్తిరి. కౌసల్యా దేవి రాత్రి అంతయూ జాగరణ చేసి తెల్లవారుఝామున పూజలు, వ్రతములు మొదలుపెట్టి వృద్ధబ్రాహ్మణులతో హోమాదులు చేయించుచుండెను. ఆ తల్లి పరమానందముతో తన కుమారుని అభిషేక మహోత్సవమును కన్నులారా చూడగల్గుతున్నానను ఆనందముతో అనేకరకముల పూజలు, దానధర్మములు గావించుచూ, ఆహారనిద్రలు మాని ఆనందాహారమునే ఆరగించుచూ పరువు లెత్తుకొని రామునకు ఎదురుగా వచ్చి, రాముని శిరస్సు ముద్దాడి చేయి పట్టుకొని

పూజామందిరమునకు తీసుకొనిపోయెను. జరిగిన విపరీతము ఆమెకేమాత్రమూ తెలియదు. నిరపరాధిని, అమాయకురాలు అయిన కౌసల్య నిర్మల ప్రేమతో తెల్లని చీరను కట్టుకొని వ్రతకంకణములు కరమునకు ధరించి అత్యంత ఉల్లాసముగా తిరుగాడుచున్నందున ఆమె ముఖము పరమ తేజముగా కనిపించెను.

కౌసల్య తన మనముననున్న ఆనందమును దాచుకొనలేక, “నాయనా! రామా! నీ పూర్వీకులు అందరూ రాజర్షులు, పరమ ధార్మికులు, మహాత్ములు. వారందరివలె నీవుకూడనూ దీర్ఘాయుష్మంతుడవు కావలెను. వారివలె కీర్తిమంతుడవు కావలెను. నీ కీర్తి దిగ్విగంతాలలోనూ వ్యాపించవలెను. నాయనా! నీ వంశోచిత ధర్మాన్ని ఎప్పుడూ ఏమరుపాటునైనను మరువక తప్పక ఆచరించవలెను” అని ఆశీర్వాదించుచూ అక్షతలు శిరస్సున చల్లి ప్రక్కనే బంగారుపీట వేసి, “నాయనా, రాత్రి అంతయూ నీవుకూడనూ దీక్షను పూనియుండుటచేతను, ఉపవాస వ్రతము చేయుట చేతను కొంత అలసి ఉండువు. అందుపై కూర్చుని కొంత ఫలహారము చేయుట మంచిది” అని కోరి సిద్ధముగా పెట్టియుండిన బంగారు పళ్లెరమును అందుకొనెను.

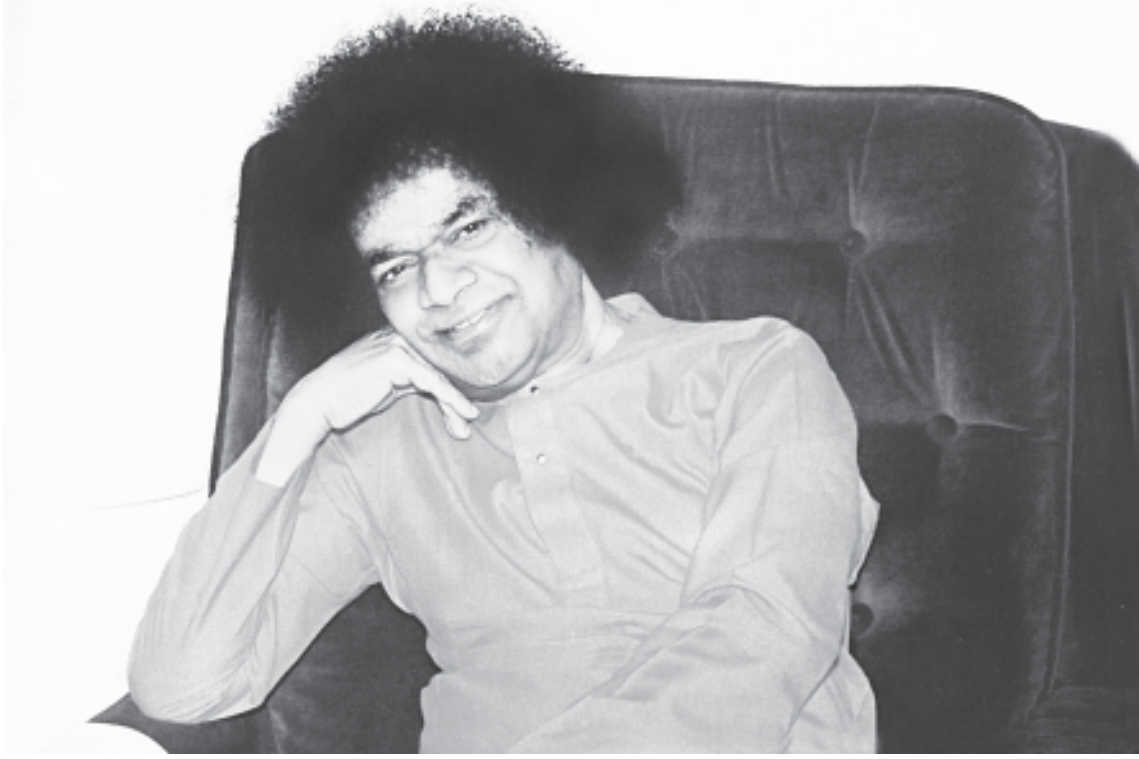
తల్లి పడుచున్న ఆనందమును, ఆమె ప్రేమనూ ఒకవైపున గమనించి, ఈ సమయమున ఆమెకు జరిగిన వార్త ఎటు తెలుపవలెనని యోచించుచూ, సిగ్గుపడి, తల్లి సంతృప్తి కోసము ఆ పీటను, తట్టను చేతితో తాకి, “తల్లీ! ఇప్పుటినుండి నేను సువర్ణమును ముట్టరాదు. బంగారు పీటపై కూర్చొనరాదు. తమరు ఆశీర్వాదించిన నేనిక నమస్కరించి దండకారణ్యమునకు పోవలెను. అనుజ్ఞకై వచ్చితిని”ని తెలుపగా, కౌసల్యకు అర్థముకాక, “నాయనా! కొన్ని నిమిషములలో పట్టాభిషేకము జరుగుచుండ, దండకారణ్యమును మాట చెప్పుటలో నాకేమీ అర్థమగుటలేదు” అని నవ్వులాట లాడుచున్నాడు నా కుమారుడు అని భావించి, “నాయనా! ఈ శుభసమయమున నవ్వులకైననూ ఇట్టి

అశుభ పలుకులు ఆడరాదు. నా బంగారు తండ్రి!” అని క్షీరాన్నమును తన వ్రేళ్ళతో తీసి రాముని నోటిలో పెట్టెను.

ఆ ప్రేమను, ఆమె ఆనందమునూ చూచు లక్ష్మణుని కంటినుండి తనకు తెలియకనే కంటిధారలు కారదొడగెను. వాటిని గమనించిన కౌసల్య ఆశ్చర్యముతో “నాయనా! లక్ష్మణా! ఎందులకంత విచారము?” అని దగ్గర చేర్చుకొనగనే లక్ష్మణుడు పట్టలేక ఘొల్లున ఏడ్చెను. కౌసల్యాదేవికి ఏమియూ అర్థముకాలేదు. రాముని మాటలకూ, లక్ష్మణుని విచారమునకూ అయోమయ స్థితిలో మునిగెను.

రాముడు తల్లి చేతులు గట్టిగా పట్టుకొని, “అమ్మా! మీరు విచారించనని మాటయిచ్చిన నేనొక మాట చెప్పుదును. ఇది నాకునూ నీకునూ యావత్ వంశమునకే సతీర్థిని తెచ్చునట్టిది. కాన నీవు ఏ యోచనకూ చోటివ్వక ప్రీతితో అంగీకరించవలసి యుండును. నాన్నగారి ఆజ్ఞను నేను శిరసావహించుట నీకునూ పరమ సంతోషమేకదా! నాన్నగారు తమ్ముడైన భరతునికి పట్టాభిషేకము చేయ నిశ్చయించిరి. నన్ను పదునాల్గు సంవత్సరములు దండకారణ్యమునకు తాపనవేషమున పంపుటకు నిశ్చయించిరి. వారి ఆజ్ఞ నేను శిరసావహించి తమ ఆజ్ఞకై వచ్చితిని” అని తెలుపగనే, “రామా!” అని కౌసల్య నేలకూలెను. “ఏమి ఈ విపరీతము! నా కోమల పుత్రుని కారడవులకు పంపుటయా? అట్టి అపచారము నా రాముడేమి చేసెను? ఇది నిజమా? లేక రాత్రి అంతయూ మేలుకొని ఉపవాసము సలిపియుండుటచేత నాకు పిత్తప్రకోపమై ఈరకమైన పలుకులు నానుండియే వెలువడు చున్నవా?” అని తాను సర్దుకొనుచుండగనే కైకేయి మందిరములో జరిగిన విషయము క్షణములో అంతఃపురమంతయూ తెలిసిపోయెను.

(సశేషం)

శ్రీ కృష్ణాష్టమి సందేశం:

భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములు

వేదసారమూ కృష్ణతత్త్వమూ రెండూ ఒక్కటే. మీ జీవితాలలో నిరంతరమూ ఇటువంటి ఆనందము మీరు అనుభవిస్తూ ఉంటే ఎంతో బాగుంటుంది. ప్రాపంచిక విషయాలమీద తృప్తి అందుతుంది. తృప్తిపరచడానికి ప్రయత్నించినకొలది అది పెరిగిపోతుంది. విషయ వాంఛలనే ఉప్పు నీరు ఎంత తాగినప్పటికీ ఆ దాహం తీరదు. మనిషి కోరికలకు అందుతుంది. అవి ఎడారిలో ఎండమావులవెంట పరుగెత్తించగలవు; గాలిలో మేడలు కట్టించగలవు. ఆ కోరికలకు బానిసలైతే తీరని అసంతృప్తి నిర్వేదమూ తప్పవు. కృష్ణనికోసం తృప్తి పెంచుకుంటే, మీలోనే ఆనందనిర్వహణ చల్లగా ఎగసి

వస్తుంది. కృష్ణనామరసం పానం చేస్తే, శక్తి, స్థైర్యం, మాధుర్యం, ఆధారం లభించగలవు.

ఈ కృష్ణ తృప్తి గౌరాంగుడు గొప్ప నిదర్శనం. ఆయన హృదయంలో మాలిన్యం అనేది లేదు. అతి నిర్మలమైన హృదయం. అందుకే ఆయనను గౌరాంగుడు అని పిలిచేవారు. కృష్ణనామము వినగానే తన చైతన్యమును మరచిపోయేవాడు. చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని విస్మరించేవాడు. కాబట్టి కృష్ణ చైతన్య దనేవారు.

పరమాత్మనికోసం గోపికలు ఏవిధంగా పరితపించే వారో పరిశీలించండి. ప్రభుని నిరంతరం స్మరించేవారు.

భక్తిమార్గమును ఎన్నడూ వీడలేదు. మీకు ఏదైనా బాధ కలిగితే 'అయ్యో, అబ్బా, అమ్మా' అంటారు. కానీ, గోపికలు సుఖంలో దుఃఖంలో కూడా 'కృష్ణా' అనేవారు. ఒక గోపిక బృందావన వీధుల్లో ఒకనాడు నెయ్యి పాలూపెరుగూ అమ్ముతూపోతున్నది. తను అమ్ముతున్న పదార్థముల పేర్లకు బదులుగా, "గోవిందా దామోదరా మాధవా" అంటూ బిగ్గరగా కేకలుపెడుతూ నడుస్తున్నది. బృందావనమునకు ఎందుకు వచ్చామనే విషయము కానీ, పాలూ పెరుగూ అమ్ముకొని జీవనోపాధి సంపాదించుకోవాలనే సంగతికానీ వాళ్ళకు స్పృహలో ఉండేది కాదు. పరిగెత్తిపోతున్న కృష్ణనివంక చూస్తూ నిలబడిపోయేవారు. అన్నిటినీ విస్మరించి తమ చిత్తవోరుడైన కృష్ణనికి అందించడంకోసం చేతిలో వెన్నముద్ద పెట్టుకొని 'గోవిందా, దామోదరా, మాధవా, ఆగవా, ఆరగించవా' అని బతిమాలుతూ వెంట పడేవారు.

ఎవరైనా దుర్బర విరహ వేదనతో నేలమీదపడి మూల్గుతూ ఉంటే, మిగిలిన గోపికలు చుట్టూ చేరేవారు. కృష్ణని మీదనుంచి ధ్యాస మరలించి ఆమె బాధ తగ్గించడానికి బదులుగా కృష్ణ మహిమనూ కృష్ణ ప్రేమనూ ప్రస్తుతించి విరహాగ్నిని ఎగసనతోసేవారు. కృష్ణనిగురించి తప్ప మరే విషయంమీదా వాళ్ళు మాట్లాడలేరు. వేదనపడే గోపిక చుట్టూ చేరి 'గోవిందా దామోదరా మాధవా' అని కృష్ణనామకీర్తనం సాగించేవారు. ఆ తృప్తిని చల్లార్చగలవాడు కృష్ణడే! తపించిపోయే దాహంతో 'కృష్ణా' అని మొరపెట్టుకుంటే ఆ నీలమేఘశ్యాముడు కనికరించి కనబడుతాడు.

ఆ తృప్తి ఎంత తీవ్రమో తెలుసుకున్నప్పుడే మీకు రాధాతత్త్వం అర్థమవుతుంది. కృష్ణడే ఆధారమని గ్రహించి నిరంతర ధారగా ఆరాధన చేసినది రాధ. ఆమె ధర; అంటే ప్రకృతి. పురుషుడైన పరమాత్మునికి మరొక రూపం ప్రకృతి. దుష్ట ప్రవృత్తులతో, మలిన వాంఛలతో నిండిన మనస్సులకు ఆ సంబంధం ఎట్లా అర్థ

మవుతుంది? ఈ కలియుగంలో ప్రేమతత్త్వం ఎక్కడా కనబడదు. అసూయ, దర్పం, ద్వేషం, భయం, అసత్యం, దురాశ ప్రేమను అణచివేస్తున్నాయి. అందువల్లనే ఇది కలహ యుగం. తల్లీకూతుళ్ళ మధ్య, తండ్రి కొడుకుల మధ్య, గురుశిష్యులకూ, గురువుకూ గురువుకూ, అన్నకూ తమ్ముడికీ కలహాలే! ఈ దుష్ట ప్రవృత్తులను తొలగించి మనస్సును పవిత్రం చేయగలది కృష్ణనామ సంకీర్తనమే.

ఈ వ్యాసంగంలో కాలమంతా గడిపితే మాకు జీవనోపాధి ఎట్లా దొరుకుతుంది? అని మీరు అడుగవచ్చు. భగవంతునిపట్ల నిర్మల నిశ్చల విశ్వాసం ఏర్పడితే ఆయన మీకు అన్నమే కాదు, అమృతం కూడా అందించగలడని నేను అభయమిస్తున్నాను. మీలోపల ఉన్న పరమాత్ముని గుర్తించి ఆయనచేత అమృతం ఇప్పించుకోగల సామర్థ్యం మీ అందరిలోనూ అంతర్గతమై ఉన్నది.

గోకులంలో కృష్ణుడు జన్మించాడు. బృందావనంలో పెరిగి పెద్దవాడైనాడు. తరువాత ద్వారకా నగరంలో పరిపాలన చేశాడు. అంటే ఈ మాటలకు అర్థం? మనస్సు అనే గోకులంలో పుట్టాడు. ఆధ్యాత్మిక మార్గం అనుసరించే మనస్సులో ఇప్పుడు కూడా కృష్ణుడు జన్మిస్తాడు. ప్రేమకు నెలవైన హృదయమే బృందావనం. అక్కడ ఆయన పెరుగుతూ ప్రేమను పెంపు చేస్తాడు. చిత్తమనే మధురాపురిని పరిపాలిస్తాడు. నిర్వికల్ప స్థితి అనే ద్వారకలో చక్రవర్తిగా స్థిరనివాసం ఏర్పరచుకుంటాడు. ఈ వివిధ దశలలో కృష్ణ తృప్తిని పెంచుకుంటే మీరు తరించగలరు; రాధ, మీరా, సక్కుబాయి ప్రభృతుల శ్రేణిలో చేరిపోగలరు.

భారత జాతీయ స్వతంత్ర్య సమరం జరిగే కాలంలో లాల్, బాల్, పాల్ అనే ముగ్గురి పేర్లు తరచుగా వింటూ ఉండేవాళ్ళం. ఆ దినాల్లో వాళ్ళు సుప్రసిద్ధులు. కానీ, చాలామందికి ఇప్పుడు ఆ ముగ్గురు ఎవరో తెలియదు. లాల్, పాల్ అనే ఇద్దరూ మరుపున

పడిపోయారు. విద్యాధికులలో సైతం అధిక సంఖ్యాకులు లాల్ ఎవరు? పాల్ ఎవరు? అని అడిగితే చెప్పలేక తడుముకుంటారు. బాల్ అనే పేరు పొందిన బాలగంగాధరతిలక్‌ను ఈనాటికీ జ్ఞాపకం పెట్టుకుంటున్నారు. ఆయన ఆధ్యాత్మిక విద్యకు సేవ చేసిన గొప్ప సాధకుడు. గీతాధ్యయనం చేసి గీతా రహస్యమనే గ్రంథం రచించాడు. కాబట్టి, సాధనవల్లనే జన్మ సార్థకమవుతుంది. సాధనలేని జన్మ నిష్ఫలం, మోసం, బుద్బుదప్రాయం.

మనస్సు భక్తిమయం కావాలి. బుద్ధి జ్ఞానమయమై జ్ఞానదీప్తితో వెలుగొందాలి. సద్ధర్మాచరణకు అనువైన చక్కటి పరికరంగా శరీరం తయారుకావాలి. అటువంటి జీవితమే మానవత్వానికి మణికిరీటం. ఇతర విధములైన జీవితములు క్షుద్రములు, కల్మష భరితములు, పంజర నిబద్ధములు.

ఇల్లు కట్టదలుచుకున్నప్పుడు దానిని తయారుచేసే ప్లాను విషయంలో వైద్యుని సంప్రదించితే లాభం లేదు. కురువు లేచినప్పుడు మందుకోసం ఇంజనీరును అడిగితే లాభం ఉండదు. తగిన గురువు దగ్గరకు వెళ్లి మీ జీవితాలకు మార్గదర్శకాలు కాగలిగిన మూడు ముఖ్య విషయాలు తెలుసుకోండి.

1. ధర్మం: ధర్మం అంటే అర్థం? ఎందుకు ధర్మం ఆచరించాలి? ఏవి ధర్మ సమ్మతములు? ఏవి ధర్మ విరుద్ధములు? ఇవి స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి. ధర్మం విషయంలో భగవద్గీత ఉత్తమ ప్రమాణం. గీతలో మొదటి మాట 'ధర్మ', చివరి మాట 'మమ'. కాబట్టి, అధ్యయనం చేసే ప్రతి విద్యార్థి తన ధర్మం ఏదో గ్రహించుకోగలిగినట్లుగా గీత బోధిస్తుంది. ఆత్మయే నిత్యమని గుర్తించి, ఆత్మధర్మానుసారంగా ప్రతి వ్యక్తి ధర్మ నిర్ణయం చేసుకొని అనుసరించాలి.

2. భక్తి: జ్ఞాన వైరాగ్యములనే అంగరక్షకులు సేవించే మహారాజు భక్తి. వీరిరువురూ లేకపోతే భక్తికి భద్రత లేదు. జ్ఞానమనే పునాదిపైన భక్తిని నిర్మించాలి. ఐహిక సుఖములపట్ల విరక్తిగా భక్తి పరిణమించాలి. జ్ఞాని స్థితప్రజ్ఞుడు. ఉద్రేకములకు, అవేశములకూ సంచలించదు. విధి వైపరీత్యములవల్ల కలిగే గాలివానలకు కలతచెందదు. అదృష్టం వచ్చినా పొంగిపోడు, నష్టం కలిగినా క్రుంగిపోడు. త్రిగుణములను వర్జించినవాడు విరాగి. ప్రేమ పరిపూర్ణుడు భక్తుడు. హిమాలయ పర్వత శ్రేణిలో మూడు శిఖరములవంటివి భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యములు. ప్రేమవల్ల దయ, వైరాగ్యంవల్ల దమము, జ్ఞానంవల్ల ధర్మము ప్రభవించును.

3. సాధన: మీ ఇంటికి నిప్పు అంటుకుంటే, తొందర తొందరగా సహాయంకోసం అటూ ఇటూ పరుగులెత్తి మంటలు చల్లార్చడానికి ఎన్నో తంటాలు పడతారు. కానీ, మీలోపల రగులుతున్నది అంతకంటే భీకరమైన వినాశకరమైన అగ్నిజ్వాల. అగ్నిని చల్లార్చే కార్యక్రమం ఇప్పుడే చేపట్టి అది సాంతంగా ఆరిపోయేదాకా విశ్రమించరాదు. తల్లిదండ్రులను సేవించడం, గురువులనూ పెద్దలనూ గౌరవించడం, బీదలనూ రోగులనూ ఆర్తులనూ ఆదరించడం అనే కార్యక్రమం ఇప్పుడే మొదలుపెట్టండి. కలతలూ కలహాలను ప్రోత్సహించకండి. ప్రేమ, సఖ్యం, సహకారం, సోదరత్వం పెంపు చేయండి. ప్రజలు ఫలానా రాష్ట్రమునకు చెందినవారనే సంకుచిత దృష్టితో చూడవద్దు. అందరూ విషయవాసనలకు బద్ధులై నిస్సహాయ స్థితిలో ఉన్నారు. మంచి స్వభావము కలిగిన సాధకుల మైత్రిని అలవరచుకోండి. అప్పుడు మీకు ఆంతరంగిక శాంతి, బాహ్య ప్రపంచంతో సామరస్యము సమకూరగలవు.

మద్రాసు, తేదీ 14.8.64

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (33వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

“రక్తము మాంస శల్యముల రాశియు
దేహము మీరుకాదు ను
వృక్షము కాని కోరికలు వృథ
మనస్సును మీరు కాదు
ముక్తికి భంగకారియగు మోహపు
బ్రాంతియు మీరు కాదు మీ
శక్తిని మీరెరుగగల శాశ్వతుడౌ
పరమాత్మ మీరేగా!”

శరీరము, ఇంద్రియములు, మనస్సు, బుద్ధి, ఇవన్నీ మానవుని ఉపాధులు. ఈ ఉపాధుల రహస్యమును గుర్తించినవాడే ఆత్మతత్త్వమును అర్థము చేసుకోగలడు.

మొదటిది శరీరము. “శీర్షతి ఇతి శరీరః” శరీరమనగా జీర్ణించిపోవునది అని అర్థము. ఇది మొట్టమొదట ఒక మాంసపుముద్దగా ఉంటుంది. తదుపరి కోమలమైన రూపాన్ని ధరిస్తుంది. యౌవనములో అందముతో ప్రకాశిస్తుంది. తదుపరి దినదినమునకు జీర్ణించుకుపోయి వృద్ధాప్యంలో అనేక వికారములను పొందుతుంది.

దీనికి ‘దేహము’ అని మరియొక పేరున్నది. ‘దహ్యతీతి దేహః’ అనగా దహింపబడేది దేహము. ఇది ఎలాంటిది? ఎలాంటిదో ఎన్నోసార్లు స్వామి తమ దివ్యోపన్యాసాలలో మనకు ఎఱుకపరచారు:

“మలిసపు కొంపు రోగముల ముగ్ధుడు
సేవక గంప జాత సం

చలనము పొందు దుంప భవసాగర

మీదగలేని కంప అం

బులపాది లేమ్ము చూడ మనమెప్పు

దలంపగ దేహమింక ని

శ్వలమని నమ్మబోకు మనసా

హరిపాదము లాశ్రయింపవే”

మానవుడు తన మానవత్వాన్ని కాపాడుకున్నప్పుడే దైవత్వానికి దగ్గరవుతాడు. అందుకు శారీరక, మానసిక ఆరోగ్య పరిరక్షణ ఎంతైనా అవసరమంటూ ధన్వంతరీ స్వరూపులైన స్వామి మనకు ఆరోగ్యసూత్రాలను బోధిస్తూనే ఉన్నారు. వయో తారతమ్యాల కనువుగా, మానసిక స్థితిగతుల కనుగుణంగా, సర్వులకూ అవగతమయ్యేలా అనునయంగా చెపుతూనే ఉన్నా, అశ్రద్ధగా, అలక్ష్యంగా ప్రవర్తిస్తూ - వ్యాధులు సంక్రమించాక “నివారించే బాధ్యత నీదే” అని స్వామినే ఆశ్రయిస్తున్నారు. ఇది క్షంతవ్యం కాదు కదా!

ఆరోగ్య విషయంలో అశ్రద్ధగా ఉండడంవల్లనే ప్రమాదభరితమైన అనేక వ్యాధులతోపాటుగా గుండె జబ్బులుకూడా అధికమైపోతున్నాయి. హాస్పిటల్ పాలై, వైద్యులను ఆశ్రయిస్తూ, ఆపరేషన్స్ బారినపడుతూ, శాశ్వతంగా అనారోగ్యవంతులైపోతున్నారు. స్వామి చాలా తరచుగా హితోక్తులను అందజేస్తున్నా ఏమాత్రం ఆచరించలేకపోతున్నవారిని ఏమనాలి? ఏమనుకోవాలి?

ధూమపానం మానివెయ్యడమే కాదు, ధూమపానం చేస్తున్నవారి ప్రక్కన కూర్చోవడంకూడా నిషిద్ధమే. ఎందుకంటే, ఈ పొగ గుండెకూ, ఊపిరితిత్తులకు చేటు చేస్తుంది. అలాగే నశ్యం, పాన్ పరాగ్, గుట్కా, జర్దా వంటి అలవాట్లకూడా హానిచేస్తాయి. నెయ్యి, డాల్డా, కొవ్వు పదార్థాలు తీసుకుంటూ, వ్యాయామం లేకుండా స్థూలకాయాన్ని, కొలెస్ట్రాల్ ని పెంచుకుంటూ, శరీరం అలసిపోకుండా అతిగా విశ్రాంతి తీసుకుంటూ ఉంటే, గుండెపైన భారం మరింతగా పెరిగిపోతుంది. ఆహార నియంత్రణ లేకుండా అతిగా దుంపకూరలు, తీపి పదార్థాలూ, కొవ్వు పదార్థాలూ, ఉప్పు తీసుకోవడంవలన మధుమేహం, రక్తపోటుకూడా సంప్రాప్తిస్తాయి. వంశ

పారంపర్యంగా ఈ రెండు వ్యాధులూ సంక్రమించే అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉండడంవలన అటువంటివారు మొదటినుంచి ఆహార విషయంలోనూ, అలవాట్ల విషయంలోనూ జాగ్రత్తలు తీసుకుంటూ ఉండాలి. మానసిక ఒత్తిడులు అనేక వ్యాధులకు మూలకారణం. కనుక, ఎప్పుడూ మానసిక స్థితిగతులను నియంత్రించుకుంటూ ఉండాలి.

“శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం” ధర్మాచరణ నిమిత్తమై ఈ శరీరం ప్రసాదింపబడింది. భగవద్గీతయందు శ్రీకృష్ణుడు దీనికి క్షేత్రమని పేరుపెట్టాడు. క్షేత్రమనగా ఏమిటి? కాశీలో విశ్వేశ్వరుడు ఉండడంచేత దానికి కాశీక్షేత్రమని పేరు పెట్టారు. అనగా, భగవంతునికి నిలయమైనదానిని క్షేత్రమని పిలుస్తారు. ఈ దేహముకూడను ఒక క్షేత్రమే. ఎందుకంటే, ఇందులో ఆత్మ అనే క్షేత్రజ్ఞుడున్నాడు. “క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ ఛాపిమాం విద్ధి” అన్నాడు కృష్ణ పరమాత్మ. క్షేత్రజ్ఞుడున్న మందిరం కాబట్టి క్షేత్రముకూడా పవిత్రమైనదే. కనుకనే, ముందర మందిరానికి నమస్కరించి, తదుపరి మూలవిగ్రహానికి నమస్కరిస్తాము.

క్షేత్రమనగా పొలమనికూడా అర్థమున్నది. పొలములో ఎట్టి విత్తులు నాటుతామో అట్టి పంటయే పండుతుంది. కనుక, ఈ దేహముతో ఎట్టి కర్మలు ఆచరించుదుమో అట్టి ఫలితములను మనము అనుభవించక తప్పదు. ఎట్టి వేదాంతి అయినప్పటికీ, వేద శాస్త్రేతిహాస పురాణములను పఠించినప్పటికీ మొట్టమొదట తెలుసుకో వలసినది దేహతత్త్వమే. ఈ దేహము అనేక జన్మల కర్మఫలములను గైకొని వస్తూంటుంది. ఏ ఒక్కటీ మైనస్ చేయడంగానీ, ప్లస్ చేయడంగానీ ఉండదు. ఉన్నది ఉన్నట్లుగానే మీకిచ్చి పంపిస్తాడు, బ్రహ్మ. కనుక, మీ అదృష్టమునకు, దురదృష్టమునకు మీ కర్మలే కారణంకానీ మరొకటి కాదు.”

సత్యర్థాలు చేయాలంటే, సత్సంకల్పాలు ఉండాలి. సన్మార్గంలో నడవాలి. సదా పవిత్రమైన ఆలోచనలతో, నిర్మలమైన మనస్సుతో, దైవచింతనతో మనస్సును, శరీరాన్ని పునీతం చేసుకోవాలి. శరీరముయొక్క క్షీణతకు మూలకారణం మానసిక ఒత్తిడే. కనుక, దీనికి దూరంగా ఉంటే చాలావరకు ఆరోగ్యాన్ని సొంతం చేసుకోవచ్చు. అనారోగ్యంకన్నా, అనారోగ్యం ఉండేమోనన్న భావన శరీరానికి కీడు చేస్తుంది. ఈనాటి వైద్యులలో చాలామంది రోగుల మానసికారోగ్యంవైపుగా దృష్టిపెట్టడం లేదు. అనారోగ్య మూలాలకు చికిత్స నందిస్తూ, సాంత్యవ నందిస్తూ, రోగిని ఆరోగ్యవంతునిగా మార్చాలేగాని, స్వలాభంకోసం మానసిక దౌర్బల్యానికి, తద్వారా శారీరక క్షీణతకూ దోహదం చేస్తున్నవారు అధికమైపోయారు. ఇది ఎంతమాత్రం క్షంతవ్యం కాదు. శరీరము మనసు ననుసరిస్తుంది. మానసిక చికిత్సయే అత్యంత కీలకమైన అంశము. అందుకే స్వామి సాత్వికాహారముద్వారా, సానుకూలమైన ఆలోచనలద్వారా, ధ్యానముద్వారా మనస్సునూ, ప్రాణాయామముద్వారా ఆరోగ్యాన్ని పొందవచ్చునని హితము చెపుతూ ఉంటారు.

ప్రతికూల ఆలోచనలు అనుర గుణానికి హేతువులు. సానుకూలమైన ఆలోచనలు (పాజిటివ్ థింకింగ్), సర్వజీవులయందు ప్రేమ, భగవంతునియందు అనురక్తి సాత్విక గుణమును పెంచేవిగా ఉంటాయి. కామ క్రోధాదులు రజోగుణ, తమోగుణములను వృద్ధిచేసి, తీవ్రమైన అనారోగ్యమునకు గురిచేస్తాయి. ఏకాగ్రతను దూరం చేస్తాయి. ఫలితంగా శరీరం రోగగ్రస్తమవుతుంది. అహంకారం, పగ, ప్రతీకార వాంఛ, భయాందోళనల ద్వారా మనస్సు బలహీనపడుతుంది. మానసిక రుగ్మతలకు ఆలవాలమవుతుంది. మానసిక ప్రశాంతతా, మనోవికాసం లోపించినప్పుడు మనిషి దుర్వ్యసనాలకు లొంగిపోతాడు. అందుకే మనస్సును దైవార్పితం చేయాలి. చెడు భావనలను ప్రక్షాళితం చేయాలి. అప్పుడే మనస్సుకు శాంతి ఏర్పడుతుంది, అంటారు స్వామి.

“నిర్విరామ కృషిచే, నిరంతర తాపత్రయములచే,
అంతులేని ఆశలచే, అర్థంకాని అర్థంలేని

ఆవేదనలచే అప్రాప్యప్రాప్తికై ప్రాకులాడే మానవునికి దిక్కును చూపే చక్కని దీపికలు ఆధ్యాత్మిక జ్యోతులు. దేహాన్ని జలంతో శుభ్రం చేసుకున్నట్లుగా, మనస్సును జ్ఞానంతో శుద్ధం చేసుకోవాలి. దినమునకు పది పర్యాయములు స్నానం చేసినంతమాత్రాన దైవత్వం ప్రాప్తించదు. అంతఃశుభ్రత అత్యవసరం. ఏవిధంగానైతే మనిషి శరీరావసరాలకు మూడు పూటలా ఆహారమును స్వీకరిస్తున్నాడో, అదేవిధంగా మనసుకుకూడా మూడు పూటలా ఆహారమును అందించాలి. వీటినే ప్రాతఃసంధ్య, మాధ్యాహ్నసంధ్య మరియు సాయంసంధ్య అన్నారు. తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే భగవంతుని స్మరించాలి, భజించాలి, ఆరాధించాలి.”

స్వామి అనేక పర్యాయములు చెప్పారు - “ఆహారమును భగవంతునికి అర్పితం గావించిన తరువాతనే భుజించాలి. భగవంతునికి అర్పితం చేశాక అది ప్రసాదంగా మారుతుంది. తిరిగి రాత్రి శయనించే సమయంలో భగవంతుని ప్రార్థించాలి. ఈవిధంగా మానసిక పరిశుద్ధతకు మనం కృషి చేయాలి. ఈనాడు మనము శరీరమునకు ఎన్నో అనుకూలములను చేసుకుంటున్నాము కానీ, మానసిక పరిశుద్ధతకు కృషి చేయడంలేదు. దేహానికి విశ్రాంతి నందించే ‘రెస్టు హౌస్’లను నిర్మించుకుంటున్నారు కానీ, మానసిక ప్రశాంతత నందించే మందిరములు ఎక్కడా కనిపించడం లేదు. మనస్సుకు ఎక్కడుంది విశ్రాంతి? దైవానికి అర్పితం గావించినప్పుడే దానికి విశ్రాంతి చేకూరుతుంది. కనుక, శాంతిని పొందాలంటే దైవారాధనకు అమితంగా కాలమును వినియోగించండి. సంపూర్ణారోగ్యమును స్వంతం చేసుకోండి” అన్నారు.

ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవాలనుకుంటే శారీరకపరమైన జాగ్రత్తలు మాత్రమే సరిపోవు. మానసిక పరిపూర్ణత, మనోవికాసాన్నీ, మానసిక చైతన్యాన్ని కలిగించే ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తినీ, ఆత్మానందాన్ని సొంతం చేసుకోవాలనీ, అందుకు అద్వైత సిద్ధి పరమౌషధమన్నదే భగవాన్ ఉవాచ.

(సశేషం)

స్వతంత్ర దినోత్సవ సందేశం:

స్వతంత్ర్యము - స్వాతంత్ర్యము

ఇక్కడ ఇంతమంది మాట్లాడారుకాని, సుభాష్ చంద్రబోస్ సంగతి ఎవరూ చెప్పలేదు. అతను గొప్ప గుణవంతుడు, శక్తిమంతుడు. ఐసిఎస్ పాసైన తరువాత అతను ఇండియాకు వచ్చి రాజకీయములో చేరి దేశంకోసం అనేకవిధములుగా పాటుపడ్డాడు. కాని, దురదృష్టవశాత్తు భారతీయులలో ఐకమత్యము లేకపోవడంచేత అతను బయటకు వెళ్లవలసివచ్చింది. అయితే, తాను పరదేశములో ఉండినప్పటికీ భారత దేశముపై అభిమానము పోగొట్టుకోలేదు; దిన దినమునకూ పెంచుకుంటూ వచ్చాడు. అతనిలో శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక శక్తులు నిండుగా

ఉండేటటువంటివి. ఆధ్యాత్మికములోకూడను అతను చాలా గొప్పవాడు. అయితే, ఎవరికీ చెప్పుకునేవాడు కాదు. “భారతదేశము బాగుపడాలి. ఇది ఉత్తమ దేశం కావాలి, పవిత్ర దేశం కావాలి” అని ఎంతో ఆశించేవాడు, పాపం! మన భారతదేశములో ఎందరో నాయకులున్నారు. కాని, ఉండి ప్రయోజనమేమిటి?! అందరూ చెపుతున్నారే గాని చేయడం లేదు. చెప్పవచ్చు కోటి, చెయ్యరు ఒక్కటి! కాని, సుభాష్ చంద్రబోస్ అటువంటి నాయకుడు కాదు. అతను దేశానికి పూర్తిగా అర్పితమైన వ్యక్తి. అటువంటి వ్యక్తిని ఈనాడు ఎవ్వరూ తలుచుకోవడం లేదు.

సుభాష్ చంద్రబోస్ అన్న పేరు శరత్ చంద్రబోస్. అతని బిడ్డ లలితాబోస్ ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి ఎంతో ఆనందంగా ఒక నెలరోజులు ఉన్నది. వైట్ ఫీల్డుకు కూడా వచ్చి కొద్ది రోజులున్నది. తరువాత నావెంట కొడైకెనాల్ వచ్చింది; ఊటీ వచ్చింది; మూడు నెలలు నావెంటనే తిరిగింది. ఆమె భజనలో హార్మోనియం వాయించేది. ఇక్కడ ఉన్నంతకాలము ఆమెకు నిరంతరం సాయినామ స్మరణ తప్ప మరొక ధ్యాస లేదు. “నా పినతండ్రి ఈ పవిత్రమైన భారతదేశమునందు జన్మించాడుకాని, ఇక్కడ ఉండలేకపోయాడు” అని చెప్పి చాలా బాధపడింది. ఈ దేశంలో జన్మించినందుకు కనీసం తానైనా స్వామిని దర్శించుకోగల్గినందుకు ఎంతో ఆనందించింది.

స్వరాజ్యం కాదు ముఖ్యం, స్వరాజ్యం కావాలి

సుభాష్ చంద్రబోస్ దేశంకోసం ఎంతగానో పాటుపడ్డాడు; ప్రేమను చూపించాడు; సహనాన్ని చూపించాడు; మార్గదర్శకుడయ్యాడు.

ఇది నాదు మాతృదేశము

ఇది నా ప్రియ మాతృభాష ఇది నా మత మం
చెదగొట్టి నుడువనేరని

బదికిన పీనుగొకండీ వసుధను గలదా!

దేశాభిమానము లేనివాడు చచ్చినవానితో సమానం. దేశముయొక్క పేరును నిలబెట్టినవాడే నిజంగా బ్రతికి ఉన్నట్లు లెక్క. ఈనాడు భారతీయులు స్వతంత్ర్యమును సంపాదించారు. అయితే, ఇది స్వతంత్ర్యమేకాని, ‘స్వా’తంత్ర్యము కాదు. దేశానికి, మనస్సుకు, బుద్ధికి మాత్రమే సంబంధించినది - స్వతంత్ర్యము; ఆత్మకు సంబంధించినది - స్వాతంత్ర్యము. ఇది స్వరాజ్యము, అది స్వరాజ్యము. మనం సంపాదించినది స్వరాజ్యమే గాని స్వారాజ్యము కాదు. స్వారాజ్యము అంటే ఆత్మకు సంబంధించినటువంటిది. ఆత్మను మనము ఎప్పుడు అనుసరిస్తామో అప్పుడంతా క్షేమమే కలుగుతుంది;

ప్రపంచమంతా క్షేమంగానే ఉంటుంది; ఉన్నత స్థితికి వస్తుంది. కనుక, మనము స్వతంత్ర్యం వచ్చిందని ఆనందిస్తే సరిపోదు; స్వాతంత్ర్యం సంపాదించాలి. ఈ స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించాలని సుభాష్ చంద్రబోస్ ఎంతగానో ప్రయత్నం చేశాడు. కట్టకడపటికి తాను సాధించాడుకాని ఇతరులకు అందించలేకపోయాడు. ఇటువంటి మహనీయులయొక్క తత్వమును అందరూ తెలుసుకోవాలి. భారతీయులలో స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించిన కొద్దిమందిలో సుభాష్ చంద్రబోస్ ఒకడు. అతను దేశమంతా ఒక్కటే అని విశ్వసించాడు.

దానగుణం లేని శ్రీమంతులే అందరికంటే జడవారు

ఆత్మ అందరికీ ఒక్కటే. నీకూ, నాకూ, సర్వులకూ ఆత్మశక్తి ఉంటున్నది. కనుకనే, కృష్ణుడుకూడా చెప్పాడు, “మీరందరూ నా అంశములే! నేను సర్వులను ఎట్లు చూస్తున్నానో మీరుకూడా ఆవిధంగా చూడాలి.” కాబట్టి, అందరినీ ప్రేమించాలి. అందరికీ సేవ చేయాలి. ‘వీడు బీదవాడు, వాడు కోటీశ్వరుడు’ అన్న తారతమ్యం చూపకూడదు. దేశంలో అనేకమంది కోటీశ్వరులు ఉన్నారు; తమకు కావలసినంత తిండి తాము తింటున్నారు. కాని, ఎవరైనా వాళ్ళ వాకిలిముందుకు వచ్చి ‘భవతీ భిక్షాం దేహి’ అని అడిగితే ఒక పిడికెడు అన్నం పెట్టేవాడు లేడు. ఇలాంటి శ్రీమంతులు దేశంలో ఉండి ప్రయోజనమేమిటి! పేరుకు మాత్రమే వాళ్ళు శ్రీమంతులు. నిజంగా వాళ్ళకన్న బీదవారు మరొకరు లేరు. ఎంతోమంది సంపన్నులు ఉండికూడను ఈనాడు దేశంలో దానధర్మాలు పూర్తిగా శూన్యమైపోయాయి. మనము దానధర్మాలు చేయాలి. సాటి వ్యక్తులను మనవలె చూడాలి; మనవారివలె, మన సోదరీ సోదరులవలె చూడాలి. అందరూ వేదికమీద నిలబడి ‘బ్రదర్స్ అండ్ సిస్టర్స్’ అంటారు. కాని, ఎవరు పాటిస్తున్నారు? నిజంగా తోటివారిని ‘బ్రదర్స్ అండ్ సిస్టర్స్’గా ప్రేమించేవారు కనిపించడం లేదు.

పరమ పావనమైన భారతావనియందు
 సహనమన్నదె మనకు చక్కదనము
 ప్రతములన్నిటియందు వన్నెగాంచినయట్టి
 ఘన సత్యశీలమే కఠిన తపము
 మధుర భావంబేది మన దేశమందన్న
 మాతృభావముకన్న మాన్యమెద్ది?
 ప్రాణంబుకంటెను మానంబె ఘనమను
 మన దేశ నీతిని మంటగలిపి
 నేటికిచ్చిరి పరదేశ నీతులరసి
 వెస విచిత్ర స్వేచ్ఛయను విచ్చుకత్తె
 జెర! ఏమందు భారత పాలనంబు
 ఏనుగెట్టుల తన బలమెఱుగలేదొ
 అట్టులైనారు మన భారతీయులు నేడు

ఈనాడు ఎక్కడ పోయినా ధనము, ధనము, ధనము!
 అందరూ ధనమును సంపాదించడానికి మాత్రమే
 ప్రయత్నిస్తున్నారుగాని, ప్రేమను సంపాదించడానికి,
 ధర్మమును సంపాదించడానికి ఎవరూ ప్రయత్నించడం
 లేదు. ఆత్మతత్త్వమనేది అందరియందు ఉంటున్నది.
 “దైవం మానుష రూపేణ.” దైవస్వరూపుడైన మనిషిని
 తిరస్కరించడం మంచిది కాదు. అందరూ మన సోదరీ
 సోదరులే అన్న భావము మీలో ఎప్పుడు కలుగుతుందో
 అప్పుడే మీరు స్వరాజ్యమును సాధించినవారవుతారు.
 అంతవరకు ఇది స్వరాజ్యమే, స్వరాజ్యమే, స్వరాజ్యమే!
 ఇక్కడ ‘స్వ’ అంటే స్వార్థము. మనం సంపాదించ
 వలసింది ‘స్వా’రాజ్యము. అనగా, హృదయ
 సంబంధమైన స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించాలి.

విద్యార్థులారా! మీరు గ్రామసేవ చేస్తున్నారు;
 బీదవారికి సేవ చేస్తున్నారు. మొట్టమొదట మీరు
 నిజమైన స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించండి. ప్రతి ఒక్కరినీ
 ప్రేమించండి, ఆదరించండి. ప్రతి ఒక్కరికీ సహాయం
 చేయండి. అప్పుడే మీరు సత్యసాయి కాలేజిలో చదివిన
 విద్యార్థులని సార్థక నామాన్ని పొందుతారు. స్వరాజ్యము

కాదు మనకు ముఖ్యం; స్వరాజ్యంకోసం పాటుపడండి.
 ‘స్వా’ అంటే ఆత్మ. అదే మన స్వంతరాజ్యము. అన్నింటినీ
 మార్చవచ్చునుకాని, ఆత్మను ఎవ్వరూ మార్చలేరు.
 ఎలాంటి దుర్మార్గులు, రాక్షసులుకూడను ఆత్మను
 మార్చలేరు. అటువంటి మార్పులేని ఆత్మసామ్రాజ్యాన్ని
 మీరు సంపాదించండి. ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెట్టుకోండి.
 ప్రతి మానవునికి ఆత్మవిశ్వాసమే ప్రధానము. అదే
 నిత్యము, సత్యము అయినటువంటి స్థానము.
 అటువంటి స్వరాజ్యమును మీరు సంపాదించి గొప్ప
 కీర్తిని గడించాలని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

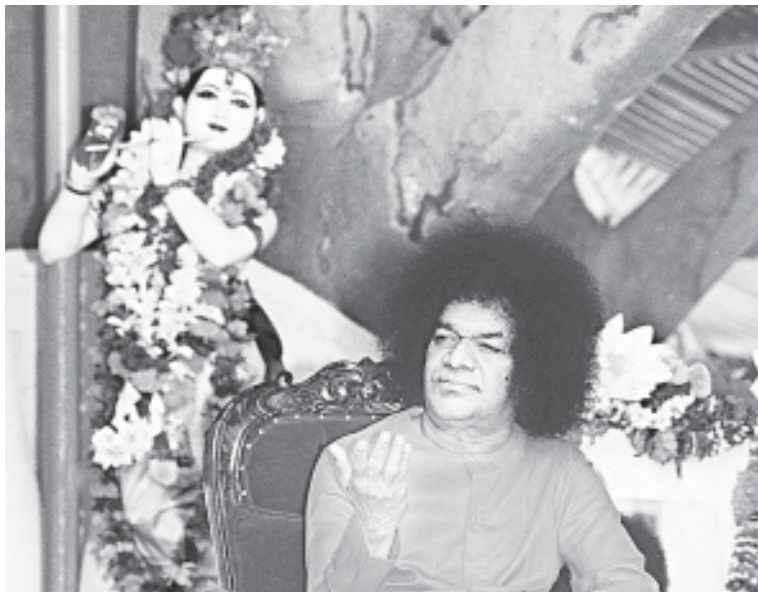
సుభాష్ చంద్రబోస్ చాలా గొప్పవాడు. మొదటి
 నుండి అతనంటే నాకు చాలా అభిమానం. ఇప్పుడు
 నన్ను మాట్లాడమని ఎవ్వరూ కోరలేదు. అతనిపైనున్న
 ప్రేమవల్ల నా అంతట నేను నిల్చుని మాట్లాడుతున్నాను.
 అతనిపై నాకున్న ప్రేమ, వాత్సల్యములు అలాంటివి.
 అటువంటి వ్యక్తి మన భారతదేశములో తప్పక మళ్ళీ
 పుట్టాలి. అతనే గనుక ఇప్పుడు భారతదేశములో ఉండి
 ఉంటే ఎంతో గొప్ప కీర్తిని సంపాదించేవాడు; అసలీ
 దేశంలో భిక్షకులే ఉండేవారు కాదు. కాని,
 దురదృష్టవశాత్తు భారతీయులే అతనిని దేశమునుండి
 బయటికి పంపి, దుఃఖమును అనుభవిస్తున్నారు.
 అట్టివారిని మనము ఎప్పుడూ ప్రేమించాలి,
 విశ్వసించాలి. విశ్వాసము, ప్రేమ - ఈ రెండే మనకు
 బలమును, ధైర్యమును కలిగిస్తాయి. సుభాష్
 చంద్రబోస్ ను ఎన్నడూ మరువకూడదు. కాని, ఇలాంటి
 మంచివారిని మరచిపోతున్నాం, చెడ్డవారిని నిరంతరం
 స్మరిస్తున్నాము. అది చాలా తప్పు. మంచివారిని
 మరువకూడదు. మంచివారే మనకు మాణిక్యము
 వంటివారు. అలాంటివారిని మీరు మరచిపోకుండా
 నిరంతరము స్మరిస్తూ వారి ఆదర్శాలను అనుసరించాలి.

(తేదీ 15.8.2007 న శ్రీవారు అనుగ్రహించిన
 దివ్య సందేశమునుండి)

“అనాడె గోపినై యలరుచునున్నచో నీ రూపు నాలోన నిండకున్నై”, కృష్ణ తృష్ణనే గోపిక. “విష్ణువాంఛ గోపి, విషయవాంఛ పాపి” అన్నారు భగవాన్ శ్రీ సాయికృష్ణులు. ఇది మన విజ్ఞతకు పెద్ద ప్రశ్న! మనము ఏ తృష్ణతో ఉన్నాము?! ఏ వాంఛతో ఉన్నాము?! ఆత్మపరిశీలన చేసుకుంటే మనము ఏమిటో మనకు అర్థమవుతుంది. ద్వాపర యుగములోని గోపికల హృదయము ఎటువంటిదో మనము పరిశీలిస్తే శ్రీ సాయికృష్ణుని రూపము మన హృదయములో ముద్రపడిపోతుంది. భగవాన్ చెప్పిన ఉద్ధవునికి, గోపికలకు మధ్య జరిగిన సంభాషణను మనము అర్థము చేసుకుంటే గోపికల మనస్సు ఏ స్థాయిలో ఉందో అర్థమవుతుంది.

ఉద్ధవుడు శ్రీకృష్ణుని సందేశమును తీసుకొని వ్రేపల్లెకు వచ్చాడు. సగుణ సాకారమునే ఆశించి, ప్రేమించి, విశ్వసించి, అనుభవించిన గోపికలకు నిర్గుణ నిరాకార తత్త్వము ఏవిధముగా రుచిస్తుంది? “చెలగి మధువు గ్రోల చేదు రుచించునా?” కృష్ణ ప్రేమామృతమును గ్రోలుచున్నది గోపికల మనస్సు. ఈ ఉద్ధవుని సందేశమనే చేదును మ్రింగడానికి వారి మనస్సు ఏమాత్రము అంగీకరించలేదు. ఖర్జూరము తిన్నవానికి చింతపండు ఏమాత్రము రుచించదు. అయితే ఏ రుచీ లేకుండా ఊరక ఉండే బదులు కొంత చింతపండైనా తిందామని, ఏమి వార్త వచ్చిందో చూద్దామని వచ్చారు గోపికలు.

ఉద్ధవుడు సందేశాన్ని తెలుపసాగాడు. కాని, ఎవ్వరూ అంత శ్రద్ధగా వినడంలేదు. ఉద్ధవునికి కొంత కష్టం కలిగింది. కృష్ణుని సందేశమును ఎంతో శ్రద్ధతో, ఆరాటంతో, అభిరుచితో వినే గోపికలు ఈనాడింత నిరుత్సాహము, నిస్పృహతో అలక్ష్యముగా వింటున్నారే!

కవీనాం కవి: (23)

నాడైనా నేడైనా ఏనాడైనా

(గత సంచిక తరువాయి)

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

అనే భావం అతనిలో కలిగింది. “గోపికలారా! కృష్ణుని సందేశమును శ్రద్ధాభక్తులతో వినే శక్తి సామర్థ్యములు మీకు అందిస్తాను” అన్నాడు. గోపికలలో ఒకరు లేచి, “అయ్యా! మహాశయా! మీ సందేశాన్ని వినడానికి మేము రాలేదు. మీ ఉపన్యాసములు మాకక్కరలేదు. మీ యోగములు మాకు రుచించవు. వచ్చిన దారిన వెళ్ళండి!” అంది. మరొక గోపిక లేచి, “నీవలె మాకు పది మనస్సులు లేవు! మాకూ పది మనస్సులుంటే ఒక మనసుతో అత్త ఆజ్ఞను, ఒక మనసుతో భర్త ఆజ్ఞను, ఒక మనసుతో కృష్ణుని ప్రేమను, మరొక మనస్సుతో ఉద్ధవుని వాక్కులను..... ఈవిధముగా ఒక్కొక్క మనస్సును ఒక్కొక్కరికి అందించి కాలము

గడుపుతూ ఉండేవారము. కాని, మాకున్నది ఒకే మనస్సు, ఆ మనస్సుకూడా శ్రీకృష్ణునితో మధురకు వెళ్ళింది!” అన్నది. దీనితో ఉద్ధవుని బుట్ట గిట్టిన తిరిగింది. వారి మనస్సులోని ఏకాత్మభావం జ్ఞానమునకు ప్రధాన లక్షణమని గ్రహించిన ఉద్ధవుడు తాను శ్రీకృష్ణుని భక్తుడనని అహంకారపడటం ఎంత అవమానకరమో తెలుసుకున్నాడు. తిరిగి మధురకు చేరాడు.

పది మనస్సులు, పదివేల ఆలోచనలు ఉంటే ఏ యుగమైనా, ఎన్ని యుగములైనా ఆ సాయికృష్ణుడు మన హృదయములో ఏవిధముగా నివసిస్తాడు?! ఏకాత్మభావము కలుగనంతవరకు శ్రీ సాయికృష్ణుని సాక్షాత్కారం జరుగదు.

“ఆనాడె గోపార్థకుండవైయున్నచో నీ మైత్రి భాగ్యంబు నొందకున్నె” శ్రీ సాయికృష్ణునితో సాన్నిహిత్యము ఏర్పడాలంటే వేదవిద్యలు, గొప్ప పాండిత్యము, ఉన్నత పదవులు ఎంతమాత్రము పనికిరావు. ఎటువంటి షరతులు, ఫలాపేక్షలేని ప్రేమ (భక్తి) ఒక్కటి ఉంటే చాలు. అది సాధించలేక భగవంతునికోసం రకరకాల మార్గములు వెతుకుతుంటాము! అర్భకులు, చదువుసంధ్యలు లేని గోప గోపీజనముయొక్క భక్తిప్రపత్తులు ఏమిటో భగవాన్ శ్రీసాయికృష్ణులు ఈ చిన్నకథద్వారా తెలియజేస్తున్నారు.

64 విద్యలు నేర్చినవాడు నారదుడు. గోపికల భక్తి కేవలము దేహవ్యామోహము, మానసిక వృత్తుల వ్యామోహము అని భావించేవాడు. నాకంటే గొప్ప భక్తుడు లేడని గర్వించాడు. ఒకనాడు నారదునికి గర్వభంగము గావించే నిమిత్తమై అతనినే గోపికలవద్దకు వెళ్ళి తన తలనొప్పి నివారణకి వారి పాదధూళి తెమ్మని చక్కని నాటకమాడాడు శ్రీకృష్ణుడు.

నారదుడు అడిగినదే తదవుగా తమ పాదధూళి ఇచ్చారు గోపికలు. కృష్ణుని క్షేమము, కృష్ణుని ఆనందము, కృష్ణుని ఆహ్లాదమే వారి ఆహారము. నారదుడు సైతం నరకానికి పోతానేమో అని పాదధూళి ఇవ్వడానికి భయపడ్డాడు. కాని, గోపికలు మాత్రం భయపడలేదు. వారి లక్ష్యమంతా కృష్ణుని ఆనందమే. అక్కడ గోపికలు ఎప్పుడైతే త్యాగభావంతో తమ పాదధూళి అందించారో ఇక్కడ కృష్ణునికి శిరోవేదన మాయమైపోయింది. అసలు ఉంటే కదా పోయేది! నారదునికి, సత్యభామకు అహంకార

నిర్మూలం గావించి గోపికల భక్తిప్రపత్తులు బోధించడం కోసము శ్రీకృష్ణుడీ నాటకమాడాడు. నారదుడు క్షణంలో వచ్చి వ్రాలాడు కృష్ణుని దగ్గర. చిరునవ్వుల చిందులు త్రొక్కుతున్నాడు కృష్ణుడు. “ఇంకా మందు ఇవ్వనే లేదు అప్పుడే తలనొప్పి పోయిందా!” అని అడిగిన నారదునికి, “అక్కడ గోపికలు ఎప్పుడు తమ పాదధూళి ఇచ్చారో ఇక్కడ తలనొప్పి అప్పుడే పోయింది. భక్తితత్త్వము తమ స్వార్థము కోసము కాదు. పరమాత్మునికోసము పరార్థముగా అనుభవించాలి. మీరందరూ స్వార్థమువల్ల మీకు నరకమో, పాపమో సంభవిస్తుందని భయభ్రాంతులకు గురయ్యారు. కానీ, గోపికలకు అట్టి భయభ్రాంతులు లేవు. నరకానికైనా సిద్ధమే! ‘పాపమునైనా అనుభవిస్తాముకాని, పరమాత్ముడు ఆనందముగా ఉండాలి’ అని వారు పరమాత్మ ఆనందాన్ని లక్ష్యంలో ఉంచుకున్నారు!” అని గోపికల భక్తిప్రపత్తులను నారదునికి, రుక్మిణీ సత్యభామలకు బోధించాడు శ్రీకృష్ణుడు.

ఆనాడు ఆ గోపగోపీజనము ఆవిధమైన ప్రేమతో ఉన్నారు కనుక వారు శ్రీకృష్ణుని చేరారు. ఈనాడు లోపము మనలోనే ఉన్నదన్నది స్పష్టమవుతోంది. **“నాడు కాజాల దింక ఈనాడు స్వామి, కాని నీవు నాడును నేడును నీవె కాన”** జరిగిపోయిన కాలముగురించి వగచుట మనో దౌర్బల్యము. కృతయుగమునుండి ఈ కలియుగములో ఇప్పుడు అవతరించిన ఆ మహావిష్ణువే ఈ మహివిష్ణువు. ఈ అవకాశం చేజార్చుకోకండి! మహా ఋషిపుంగవులకు కూడ సాధ్యపడని దర్శన, స్పర్శన సంభాషణాదులు మీకు ప్రేమతో అనుగ్రహిస్తున్నాను అందుకోండి, అని మనకు చాలా సందర్భాలలో తమంత తాముగా స్వామి ప్రకటించినప్పటికీ మనము ఏమి సాధించాము?! గడచిన యుగములు, అవతారములగురించి వగచుట ఏమి ప్రయోజనం?! ఆనాడు నువ్వే! ఈనాడు నువ్వే! ఏనాడైనా నువ్వే! కనుక మమ్ములను ప్రేమతో సన్నిధికి చేర్చుకో స్వామీ! అని అడగడానికి కావలసిన అర్హతను మనము సంపాదించాలి.

“నాటి ప్రాప్తిని యొసగి నన్నేలుకొమ్ము బాలగోపాల వేణుగోపాలబాల సన్న కాపుము దేవ శ్రీ సాయిదేవ!” భక్తి, ప్రేమ వేరువేరు కాదు; రెండూ ఒక్కటే అని భగవాన్

చదువుసంధ్యలు లేని నాటి గోపికల భక్తి ప్రపత్తులను ఈ పద్యముద్వారా చెబుతున్నారు. చిత్తము అనే అద్దము పరిశుద్ధంగా ఉంటే అందులో భగవంతుని స్వరూపం స్పష్టంగా గోచరమవుతుందని ఆబాలగోపాలము ఆనాడే తెలుసుకున్నారు. వారి హృదయాల్లో సుస్థిరంగా శ్రీ సాయి కృష్ణులు ప్రతిబింబిస్తున్నారు. ఈ సందర్భముగా శ్రీ సాయి కృష్ణులు చెప్పిన చిన్నకథను మన పురోగతికి చెప్పుకోవాలి.

శ్రీకృష్ణుడు ద్వారకలో ఉన్న కాలములో ఒక గొప్ప చిత్రకారుడు ఉండేవాడు. అతడు శ్రీకృష్ణ భగవానుని చిత్రమును వేసి, అనుగ్రహమును పొందితేనే తన కళకు సార్థకత అని భావించాడు. ఆ ఆశతో అతడు ద్వారకకు వెళ్ళి కృష్ణుని దర్శించాడు. “మీరు కొంతసేపు నా ఎదుట కూర్చుంటే మీ రూపాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చిత్రించ గలను. నాకు అవకాశం యిచ్చి, నా జన్మను సార్థకం చేయండి” అని ప్రార్థించాడు. శ్రీకృష్ణుడు సరేనని కొంతసేపు కదలక అతని ఎదుట నిలబడి లోనికి వెళ్ళాడు. చిత్రకారుడు తాను చూసిన కృష్ణుని రూపాన్ని మనస్సులో చక్కగా స్మరించుకుంటూ తన బసకు తిరిగి వచ్చి చక్కగా చిత్రించి మరునాడు కృష్ణుని దగ్గరకు తీసికొని వెళ్ళాడు. అయితే, అతనికి తాను చిత్రించిన కృష్ణుని రూపానికి, తాను చూస్తున్న కృష్ణుని రూపానికి తేడా కనిపించింది. మరల బసకు వెళ్ళి ఇంకొకసారి చిత్రించాడు. మరునాడు దానిని తెచ్చాడు. అయితే, దానిలో కూడ నిజరూపానికి ఎంతో భేదమున్నట్లు గ్రహించాడు. ఈవిధంగా ఐదారుసార్లు ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాడు. తన ఆశ తీరలేదనే బాధతో, ఎవరికీ తెలియకుండా ద్వారకను విడిచి వెళ్ళాలనుకుని, అర్ధరాత్రి సమయంలో బయలుదేరాడు. ఆ సమయంలో నారద మహర్షి ఎదురై, “నాయనా! క్షణక్షణం నూతనంగా ప్రకాశించే ఆ లీలానాటక సూత్రధారి మూర్తిని చిత్రించడం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు” అంటూ చెబితే ఏదో రహస్యంగా ఊదాడు. ఆ చిత్రకారుడు సంతోషించి, మరునాడు ఒక పెద్ద అడ్డాన్ని ఒక వస్త్రంతో కప్పి, దానిని శ్రీకృష్ణుని ఎదురుగా ఉంచి, పైన కప్పిన వస్త్రాన్ని తొలగించి, “స్వామీ! మీరు ఇంక ఎన్ని రూపాలతో కన్పించినా, మీ ప్రతిబింబం యిందులో ప్రతిఫలిస్తుంది” అన్నాడు. అతని

అవస్థను గ్రహించి శ్రీకృష్ణుడు అతనిని అనుగ్రహించి ఆశీర్వాదించాడు.

చిత్తము అనే అద్దము పరిశుద్ధంగా ఉండాలి. చిత్తశుద్ధి ప్రేమ, శ్రద్ధలతోకూడిన భక్తివలన కలుగుతుంది. నాడు, ఆనాడు అనుకుంటూ అవకాశం జారిపోయిందన్న నిరాశకు చోటివద్దు. ఆనాటి ఆబాలగోపాలం పొందిన శ్రీకృష్ణుని ప్రేమను మీరు ఈనాడు, ఇప్పుడుకూడ పొందవచ్చని ప్రేమతో కరుణతో మనకు చక్కటి మార్గమును సూచిస్తున్నారు శ్రీసాయికృష్ణులు.

ఎన్నలేని ప్రేమవెన్న మిన్నగ తినిపించిన
అమ్మను యశోదమ్మను గని ముదమున
చూపెను సృష్టినంత, సృష్టికర్తనుగని అబ్బురపడి
ఆ యమ్మ ‘మన్ననుకొంటిని, వెన్నుని కంటిని,
వెతలు తీరెను, జన్మమర్మము తెలిసెనని
మురిసి మురిసెను హృదయ తరంగము ఎగసి ఎగసెను
పరతత్త్వము తెలుపనెంచి తీసె గళమునుంచి
లింగ రూపమును శివుడు భవుడు కేశవుడు
తానైన సాయి భగవానుడు ❖

“బిడ్డకి తల్లి మొదటి ఉపాధ్యాయురాలు” ఇది అందరూ అంగీకరించే వాస్తవం. ఈ జీవిత సత్యాన్ని కొంచెం విశ్లేషించి పరిశీలించి చూద్దాం.

ఏ డిగ్రీ పొందకపోయినా, ఏ ట్రైనింగు అందుకోకపోయినా ప్రకృతిపరంగా వచ్చే పదవి ఇది. పని గంటల కాలపరిమితి లేని కొలువిది. జీతభత్యాలు ఆశించని నౌకరీ ఇది. అదివారం సెలవు, పండగ సెలవులు అడిగే ఆస్కారమే లేని ఉద్యోగమిది. నిస్వార్థంగా, అంకితభావంతో, మనస్ఫూర్తిగా చేసే అలుపెరుగని అద్భుతమైన సేవ ఇది. ప్రతిఫలాన్ని ఆశించనిది ‘గురువు’గా అమ్మ పాత్ర! జీవితంలో ఎంత ఎదిగినా మాతృమూర్తి దృష్టిలో బిడ్డ విద్యార్థిగానే కానవస్తాడు. ఈ అద్భుతమైన పాత్రకి కావలసిన అర్హతలేమిటి మరి? పుత్రిక పాత్ర పోషిస్తున్నప్పుడే భావి జీవితానికి గట్టి పునాది వేసుకోవాల్సిందే కదా! అప్పటినుండే జాగరూకత వహించాలి అని బోధిస్తున్నది మన సాయిమాత.

“ఎక్కడ ఉండినా మీరు బాగుండాలి, దేశానికి ఆదర్శవంతమైనరీతిగా మీరు నడుచుకోవాలి. అదొక్కటే నా ఆశ, నా కోరిక. అప్పుడే మీరు సుపుత్రికలవుతారు. కన్న ఇంటికి, కాలుపెట్టిన ఇంటికి సత్కీర్తిని తెచ్చేటటువంటివారు స్త్రీలు. కనుకనే, మొట్టమొదట సద్గుణములు ఉండాలి. దానివల్లనే సుపుత్రిక అన్నారు. ఈ సుపుత్రిక అనే పేరును మీరు నిలుపుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. చంద్రుడు రాత్రిపూట వెలుగునందిస్తే, సూర్యుడు పగటికి వెలుగు నందిస్తే, సుపుత్రిక మన జాతికే వెలుగు నందిస్తుంది. తల్లి ముల్లోకాలకూ వెలుగు నందిస్తుంది.”

పనితాజీవీతి:

అమ్మ ఒడి - మొదటి ఒడి

చంద్రమౌళి రమాదేవి

సుపుత్రికగా పలువురి మన్ననలకు పాత్రురాలై, ఆపై ఇల్లాలుగా, మాతృమూర్తిగా మగువ మనుగడ స్థిర పడుతుంది. ప్రతి తల్లి తప్పనిసరిగా ‘గురువు’ పాత్రని పోషించాల్సిందే! లేకపోతే, తల్లి పాత్ర పోషణ అసంపూర్తిగా మిగిలిపోతుంది. గురువుగా తాను పోషించవలసిన పాత్రకి తల్లి న్యాయం చేకూర్చలేకపోతే, సంతానం సక్రమ మార్గంలో నడవకపోతే, ముందుగా ఆ తల్లినే దోషిగా పరిగణిస్తుంది సమాజం. అందువలననే యువతులకి దూరదృష్టిని బోధిస్తున్నారు జగద్గురువైన భగవాన్. ఇది తల్లి పదవికి ముందుగానే ఇవ్వబడే ట్రైనింగ్, తెలియజేసే మార్గదర్శక సూత్రాలు అని భావిద్దామా.

“ప్రేమస్వరూపిణులైన మీరు భవిష్యత్తులో మాతృమూర్తులు కానున్నారు. స్త్రీ వర్తమాన వర్తనమే భవిష్యత్తుకు బీజము. మీ బిడ్డ భవిష్యత్తు

భద్రమై సుస్థిరముగా, శాంతియుతముగా
ఉండవలెనంటే, ఈనాడు మీరు క్రమశిక్షణతో
సక్రమమైన నడవడిని అలవరచుకొనవలెను”

తల్లి పాత్ర ప్రాముఖ్యతను మన పురాణేతిహాసాలు,
మన ప్రాచీన చరిత్ర దృష్టాంతాలతో మనకు తెలియ
జేస్తున్నాయి కదా! ఎందరో బిడ్డలు మహనీయులుగా ఎదిగి,
మన్ననలందుకోవడం వెనుక ఉన్న వారి మాతృమూర్తుల
కృషిని, శ్రమని మానవ సమాజం గుర్తిస్తుంది,
గౌరవిస్తుంది.

నేడు పసిపాపలని ఆడించే, సంరక్షించే క్రష్లు, ఆ పై
ప్లేస్కూల్స్, తరువాత నర్సరీ, కిండర్ గార్డ్స్ లాంటి ఎన్ని
సౌకర్యాలున్నా, సంతానం విషయంలో గురువుగా తల్లి
పాత్ర ప్రాముఖ్యత ఇసుమంతైనా తగ్గదుగాక తగ్గదు.

నేటి పరిస్థితులలో తల్లి తన బాధ్యతని విస్మరించడానికి
ఏమాత్రం వీలేదు. అందువల్లనే, మన విద్యావిధానం
దానికి అనుగుణంగా, అంటే సమర్థులైన ఆదర్శప్రాయులైన
మాతృమూర్తులను రూపుదిద్దేలా ఉండాలంటారు మన
ప్రియతమ ప్రభువు.

“ఈనాడు ప్రతి రంగములోనూ అస్థిరత,
భయాందోళనలు, అరాచకత్వం తాండవిస్తున్నవి.
భూకంపమువలె అశాంతి నందించు ఈనాటి
అలజడులను, అనాచారములను అణచివేసే
వివేకవంతమైన విద్యను అమ్మలే పిల్లలకు
ఇండ్లలో నేర్పించవలెను. కాబట్టి, స్త్రీలను చక్కని
భార్యలుగా తర్ఫీదు చేయు విద్యకన్నా చక్కని
తల్లులుగా తర్ఫీదు చేయు విద్యయే అత్యవసరము.
తమ పిల్లలను భావిభారతోద్ధారకులుగా
తీర్చిదిద్దడానికి ప్రతి తల్లికూడను కంకణం
కట్టుకోవాలని నేను ఆశిస్తున్నాను”

మరలా సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించిన ఛత్రపతి శివాజీ
మహారాజు వీరచరిత్రకి శ్రీకారం చుట్టిన ఘనత ఎవ్వరిది?
మాతృమూర్తి జిజియాబాయి ఉగ్గుపాలతో రంగరించి
పోసిన విద్య ఏమిటి? ప్రతి భారతీయుడు చెప్పగలడు

సమాధానాలు. హనుమంతుడు, అర్జునుడు, అభిమన్యుడు
లాంటి పాత్రల సజీవ చిత్రణ చేసి, మనస్సుకి హత్తుకునేలా
చెప్పగలిగిన ఆ వీరమాత భరతజాతికే గర్వకారణంగా
నిలిచిపోయింది కదా! భారతీయ సంస్కృతిలోని
ఔన్నత్యాన్ని తెలియజేస్తూ, దైవభక్తి, దేశభక్తి అనే బీజాలను
ఆమె బాలశివాజీ మనస్సులో నాటింది. అవి అంకురించి
శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించడం ఈ జగత్తు విస్ఫారిత
నేత్రాలతో గమనించింది కదా!

బాల్యదశ భావిజీవితానికి పునాదిలాంటిది అనేది
నిర్వివాదాంశము. మరి అలాంటప్పుడు ఒక శిశువును
సక్రమంగా తీర్చిదిద్దడమనే గురుతర బాధ్యతని ప్రతి తల్లి
అంగీకరించి నిర్వహించాల్సిందే! లేకపోతే? లేకపోతే
ఏమవుతుందో మన చుట్టూ ఉన్న కొందరి జీవిత గాథలు
తెలియజేస్తూనే ఉన్నాయికదా! ఇది నాటినుండి నేటివరకు
నిరూపింపబడుతున్న వాస్తవమే సుమా!

పతివ్రతామతల్లి అయిన గాంధారి తన భర్త చూడలేని
లోకాన్ని తానుకూడా చూడకూడదని నేత్రపట్టము
కట్టుకున్నది. ఆ క్షణంలో ఆమె తనలోని భావి
మాతృమూర్తిని గుర్తించలేదేమో! పర్యవసానం? ఆమెలోని
ధర్మనిరతికన్నా అంధుడైన ధృతరాష్ట్రుని పుత్రమోహం
చరిత్రలో చోటుచేసుకుంది. కురుక్షేత్ర సంగ్రామం
నూరుమంది సంతానాన్ని పోగొట్టుకున్న గర్భశోకం ఆమెకి
మిగిల్చింది.

శోకతప్త అయిన గాంధారి శ్రీకృష్ణుని దోషిగా
భావించినప్పుడు కృష్ణ పరమాత్మ ఆమెకి కనువిప్పు
కలిగిస్తూ ఏమన్నాడు? “నీవు పతివ్రతాధర్మం అంటూ
కనులకు గుడ్డ కట్టుకున్నావు. నీ పుత్రుల ఆలనా పాలనా
ఏనాడైనా చూశావా? వారేవిధంగా ప్రవర్తిస్తున్నారో
గమనించి వారిని సరియైన మార్గంలో ప్రవేశపెట్టావా?
నీ కన్నులారా నీ కుమారులను ప్రేమతో పెంచావా? లేదే!
తల్లి దృష్టికి నోచుకోని నీ తనయులు దైవ కటాక్ష
వీక్షణాలకు ఏవిధంగా నోచుకోగలరు?” అని తల్లిగా
ఆమె తన బాధ్యతని సక్రమంగా నెరవేర్చలేదని
తెలియజేశాడు.

పిల్లలకు భౌతిక జీవిత విలువలను నేర్పడమే కాదు, ఆధ్యాత్మిక విద్యలోనూ ఓనమాలు దిద్దించే గురువు అమ్మ. భక్తిని, భగవంతుణ్ణి అమ్మ తన బిడ్డలకు పసితనంలోనే పరిచయం చేస్తుంది. ‘కళ్ళు మూసుకుని దణ్ణం పెట్టుకో’, ‘జేజే అను’, ‘గోవిందా, గోవిందా’ అను అంటూ పసివారికి చెబుతూ, వారు కొంచెం ఎదిగాక రామాయణ, మహాభారత, భాగవత గాథలు వారికి అర్థమయ్యేలా వివరిస్తుంది. ఇలా గురువుగా అత్యున్నత స్థానాన్ని అలంకరించిన ఆదర్శమాతృమూర్తి మహారాణి మదాలస.

తనకు కలిగే సంతానాన్ని తన ఇష్టానుసారం పెంచడానికి భర్తనుండి అనుమతి పొందిన మహారాణి మదాలస తన మొదటి ముగ్గురు పుత్రులకు, నిత్యం వారి ఆలనా పాలనలో వేదాంత జ్ఞానం వివరిస్తూండేది. “నీవు పేరులేని శుద్ధాత్మవు. నీకు పెట్టిన పేరు మాయ సుమా! ఈ పాంచభౌతిక దేహము నీవుకాదు. నీవు రాజ కుమారుడనని తలుస్తున్నావు. ఇది మిథ్యాహంకారం” అని అర్థం వచ్చేలా లాలిపాటలు పాడేది. ఇలాంటి పాటలు వింటూ పెరిగిన పిల్లలపై వాటి ప్రభావం ఉంటుంది కదా! వారు విరాగులై రాజభోగాలను త్యజించి తపస్సు చేసుకొనడానికి అడవులకి వెళ్ళారు. నాల్గవ కుమారుని విషయంలో మాత్రం అమె భర్త, “రాజుగా ధర్మపాలన చేసే జ్ఞానాన్ని ఈ కుమారునికి బోధించు” అని కోరాడు. ఆయన కోరికని మన్నించి మదాలస అతనికి నలుగురు మెచ్చేలా, ధర్మబద్ధంగా రాజ్యపాలన ఎలా చేయాలో వివరంగా బోధిస్తూ వచ్చింది.

ఇలా ఆధ్యాత్మిక జగత్తు, భౌతిక జగత్తు రెండింటికీ సంబంధించిన విషయాలను బోధించి, బిడ్డలను జ్ఞాన రత్నాలుగా సానబెట్టి గురువు పాత్రను అద్భుతంగా పోషించిన మదాలస స్త్రీ జాతికే గర్వకారణం కదా!

తన తండ్రి తొడమీద కూర్చునే అర్హత తనకు లేదని సవతి తల్లి సురుచి అన్నప్పుడు ధ్రువుని పసి హృదయం గాయపడింది. దుఃఖిస్తున్న ధ్రువుణ్ణి తల్లి సునీతి ఎలా ఓదార్చింది? తాయిలం పెట్టిందా? పిట్టకథలు చెప్పి

మరిపించిందా? ఊహు... మరి? అమె ‘సునీతి’ కనుకనే ఇలా అంది,

“నిను నాడిన యా సురుచి వ
చనములు సత్యంబులగును సర్వశరణ్యం
దనగల హరి చరణంబులు
గను జనకుని యంక మెక్కుగా దలతేనిన్”

ఐదు సంవత్సరాల బాలునికి అరణ్యానికి వెళ్ళి తపస్సు చేసుకొమ్మని బోధించడమా! కనుకనే, సునీతి లోకానికి ధ్రువతారను అందించగలిగింది.

“స్త్రీలయొక్క శక్తి సామర్థ్యములు నిజానికి తల్లి పాత్రలోనే అత్యధికంగా ప్రస్ఫుటమవుతాయి. బిడ్డ మాట్లాడే మొట్టమొదటి మాటలు, వేసే మొట్టమొదటి అడుగులు, ఇంకా బిడ్డ ప్రవర్తనలోని మొట్టమొదటి పాఠములను తల్లియే నేర్పుతుంది”

అంటారు, మన స్వామి.

అమ్మని ‘ప్రథమ గురువు’ అంటారు కాబట్టి, ప్రతి తల్లి తెలుసుకోవలసిన కొన్ని చిట్కాలు - పాఠము చెబుతున్నప్పుడు టీచరు స్వరంలో హెచ్చుతగ్గులు ఉండాల్సిందే! అలాగే పిల్లలను సంబోధిస్తున్నప్పుడు అమ్మ గొంతు మృదువుగా, అవసరమైతే కఠినంగా ఉండాలి.

ఏ టీచరైనా తన క్లాసులో అల్లరి చేసిన విద్యార్థిని దండించమని పక్క క్లాసు టీచరుకి అప్పజెప్పడు. అలాగే, తల్లి “ఉండు, నాన్న రానీ, నీ సంగతి చెబుతాను” అనకుండా అవసరమైనప్పుడు తానే దండించి పిల్లల్ని సక్రమ మార్గంలో పెట్టగలగాలి.

క్లాసుని కంట్రోలు చేయగలగడం ప్రతి టీచరుకి రావాల్సిందే! అలానే తల్లికి కూడా....

తనకి నిర్ణయించిన సిలబస్ ని ప్రతి టీచరూ పూర్తి చేయవలసిందే, అదీ నిర్ణీత కాలవ్యవధిలో! అమ్మకి కూడా మినహాయింపు లేదు సుమా!

నిస్సార్థంగా విద్యార్థుల శ్రేయస్సుని కాంక్షించేవాడే గురువు. అమ్మ అయినా అంతేనని వేరే చెప్పాలా..... ❖

మన ఆరాధ్య దైవం ఇక్కడే ఉన్నారు, ఉన్నారు, ఉన్నారు

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ కుప్పం విజయమ్మ ❖

మనం ఒక్కొక్కసారి అనుకుంటుంటాం. ఆనాడు కృష్ణుని చెంత చేరి, ఆడిపాడిన గోపికలు చాలా అదృష్టవంతులని. రాముని ఆశయము నెరవేర్చ లంకకు చేరిన వానర సైన్యం చాలా అదృష్టవంతులని అనుకున్నాం. అయితే, నేడు మనం యెంత అదృష్టవంతులమో అన్నది ఒక్కసారి చక్కగా యోచిస్తే, దాన్ని వర్ణింప వాక్కులు లేవు. ఊహతీతం! నేడు మనమందరం ప్రభువుయొక్క సేవార్థక్రమాలలో, బృహత్ కార్య నిర్వహణలలో, ప్రభువు ప్రత్యక్ష పర్యవేక్షణలో, ప్రభువు దివ్యసన్నిధిలో

సంవత్సరాల తరబడి పాల్గొన్న మన అదృష్టాన్ని వర్ణింప సాధ్యమా? ప్రభువు అపార దయ కరుణ అనురాగ ఆప్యాయతలకు హద్దే లేదు. వాక్కుకో వాఙ్మయమునకో అందరానటువంటిది. సాయికి సాటి సాయియే.

ప్రభువుయొక్క దివ్యప్రేమామృతధారలు నాలో అనంతమైన ఆధ్యాత్మికానుభూతిని రగులుకొల్పాయి. నేడు ఈ మహాసమాధిని చూస్తూంటే, నా కళ్ళయెదుట సాక్షాత్కరించిన ఈ మహాసమాధి, అతులిత సౌందర్య శిరోమణియై అనుపమతేజోరాశియై పసిడికాంతులీనుచూ

జగజ్జేయమానంగా అందచందాలతో కనులు మిరుమిట్లు గొల్పుతున్నది. ఈ మహాసమాధి సామాన్యమైనటువంటిది కాదు. ప్రభువుయొక్క అమర ప్రేమకు మచ్చుతునక.

ఈ పవిత్ర స్థలమందే సచ్చిదానంద స్వరూపుడైన మన ప్రభువు గంటల తరబడి ఆడిపాడి తమ విలువైన కాలాన్ని మనకై ధారపోసి ఆనందింపజేశారు. ఈ నిర్ణీత స్థలమందే ప్రేమావతారియైన మన ప్రభువు పరబ్రహ్మస్వరూపుడై, అఖండ తేజోమూర్తియై వెలుగొందుచున్నారు. ఇక్కడే, ఈ పవిత్ర స్థలమందే మన ప్రభువు ప్రేమసామ్రాజ్య చక్రవర్తియై, ప్రేమసింహాసనమును అధివసించి, ప్రేమ ఆయుధమును చేబట్టి, అత్యంత వైభవోపేతమైన నిండు దర్బారులో ప్రేమమూర్తియై కొలువుతీరి, అనర్గళముగా ప్రేమామృతధారలను కుంభవృష్టిగా కురిపిస్తున్నారు. అంతేకాదు. ఈ స్వర్గసీమమీదే సంవత్సరముల తరబడి నడయాడి, సంచరించి, సంభాషించి చల్లని అనురాగ స్రవంతలను విరజిమ్మినారు. అంతేనా? కాదు సుమా! ఇంకా ఉంది. ఈ విశాల విశ్వమునే తమ ప్రేమపందిరి క్రింద విశ్రమింపజేసి, ప్రతి ఒక్కరి దాహమును, తాపమును ప్రేమాంతరంగుడై తీర్చి, సర్వుల హృదయ పుష్పములను వికసింపజేసి అనిర్వచనీయ బ్రహ్మానంద సాగరంలో ఓలలాడించడం అత్యంత శ్లాఘనీయమని యెంత కొనియాడినా చాలదు.

ప్రేమయే ఆతడు, ఆతడే ప్రేమ! అనిర్వచనీయం, అద్వితీయం ప్రభు ప్రేమసాగరం! మానవ మేధస్సుకుగానీ, బుద్ధికిగానీ అందనటువంటిదే ప్రభు నిర్మల ప్రేమ! ఇట్టి దివ్యప్రేమను ఒకరోజు కాదు, రెండురోజులు కాదు, ఎనభై వసంతములు లక్షలాది భక్తులకు ఓపికతో అందించారు.

అంతేకాదు. శ్రీవారినుండి అపూర్వమైన కానుకలను పొందారు భక్తులు. మధురాతిమధురమైన మరపురాని మరువలేని కమనీయ దివ్యానుభూతులను తమ హృదయాంతరాళగర్భంలో దాచుకొని దోచుకొని పరమానంద సాగరంలో తేలియాడారు. ప్రభు చెంత ప్రేమ తప్ప మరే పదార్థమూ కానరాదు. ప్రేమ! ప్రేమ! ప్రేమ! సర్వత్రా ప్రేమ ప్రవాహమే!

అనురాగాతిశయ సార్వభౌముడైన ప్రభువుయొక్క అలభ్య అసమాన అప్రమేయ ప్రేమ ప్రకాంతులచే, నవనీతమైన పవిత్రమైన ప్రేమాతిశయముచే, అత్యంత పునీతమైన ప్రభు పాదరాజీవముల పాదధూళిచే ఈ మహాసమాధిలోని అణువణువు చిన్మయమై చిద్రూపమై జ్యోతిర్మయమై జ్వలించుచున్నది.

ఈ నిర్వికల్పసమాధి చుట్టూ ప్రతి ఇసుక రేణువు పుంఖానుపుంఖములుగా ప్రభువు దివ్యమహిమలను లీలావిలాసములను దర్పంగా ప్రకటించుచున్నది. ఈ పరిసరములంతా ప్రభు ప్రేమతో నిండి నిబిడీకృతమైనవి. ఈ రాగరంజితమైన మనోల్లాసకరమైన దృశ్యమును తిలకిస్తుండగా, ప్రభువుయొక్క అపరిమితమైన చమత్కారము, కడుపుబ్బ నవ్వింది కవ్విందే ఛలోక్తులు, లెక్కకుమించిన విస్మయ విలాసములు, మహిమాతిశయములు మనోవీధిలో దోబూచులాడినవి. నేనే కాదు, వీటిని అనుభవించిన ప్రతి ఒక్కరు రోమాంచనులై, ఆశ్చర్యసంభ్రమాన్నితులై, అంతరంగంలో శాంతిని సంతసాన్ని అనుభవించారనడంలో సుంతైనా సందేహమే లేదు.

ప్రభు దివ్యస్వరూపమైన ఈ మహాసమాధి అత్యంత శక్తివంతమై ప్రగాఢమై చైతన్యవంతమై భావావేశ తరంగములను చిందించుచున్నది. ఈ సజీవ సమాధి నాలోనే కాక, ఈ అనుభవములను అనుభవించిన ప్రతి ఒక్కరిలోనూ ప్రభుయొక్క నిజతత్త్వమును, సన్నిహిత భావములను ఉవ్వెత్తున రంజిల్లజేసింది. సర్వులలోనూ యెంతో బలాన్ని, నమ్మకాన్ని, కృతజ్ఞతను ఇనుమడింప జేసింది అనడంలో యెంతమాత్రమూ సందేహం లేదు. ప్రభువును ప్రప్రథమంగా దర్శించగానే, వారియెడ మా నమ్మకం బలిష్ఠమై అచంచలమై మాలో స్థిరంగా నిలిచిపోయింది. అపార కరుణారసమయ హృదయుడైన ప్రభువు తన పిల్లలు తనకు దూరంగా ఉండలేరు, జీవించలేరు అన్న భావనతో, అనగా తన పిల్లలు తనను యెంతమాత్రం 'మిస్' చేయరాదని యెంచి యెనలేని ప్రేమతో నిండు హృదయంతో యెండబారిన వారి గుండెల్లో బండరాయిలా పాతుకొన్న బరువును తీసివేసి, అంతులేని

అనురాగాన్ని ప్రసాదించారు. ఇది ప్రభువుయొక్క ‘మాస్టర్ ప్లాన్’. ఈ తిరుగులేని బ్రహ్మాస్త్రంలాంటి ప్లానుతో అందరిలోనూ యేకాత్మభావాన్ని సృజింపజేసి ఆనందార్థవంలో ముంచెత్తారు. సాయికి సాటి మరి లేరు యే మేటి అని యెంత కొనియాడినా చాలదు.

ఈ మహాసమాధి ప్రభువుయొక్క స్వచ్ఛమైన ప్రేమకు, నిర్మలమైన ప్రేమకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణం. ఈ మహాసమాధి ఆత్మాన్వేషణ సంశోధక దేవాలయం; సకల బాధలను బాపు కరుణాలయం; సర్వదేవతాతీత శరణాలయం. అనగా, సర్వ దేవతలు, దేవతామూర్తులు ప్రభువులో ఉండడమేగాక, ప్రభువు సర్వులలోనూ దైవస్వరూపులై వెలుగుచున్నారు. మన ప్రభువు సర్వదా సర్వకాలేషు ప్రత్యక్ష పరిపూర్ణ ప్రేమావతారియై తేజరిల్లుతున్నారు. ప్రభువు దయతో, యెవరెవరు తమలో నెలకొని ఉన్న దైవత్వాన్ని గుర్తించ గలరో, వారందరూ ప్రభు సన్నిధిలో వారి ముద్దుబిడ్డలై శాంతి ఆనందములను తప్పక అనుభవించగలరనడం యెంతమాత్రం అతిశయోక్తి కానేరదు.

భక్తులుగా మనం మన హృదయేశ్వరుడైన ప్రభువుకు వినయపూర్వక భక్తిపూర్వక ప్రణతాంజలులు సమర్పిస్తూ, ఆ దేవదేవుని, భక్తజనవల్లభుని మన గుండెలో, మన హృదయ సింహాసనంలో శాశ్వతంగా నిలుపుకొనుటకు మనం చేపట్టాల్సిన కర్తవ్యమేమిటని యోచించాలి. ప్రభు ఆదేశములను, సందేశములను మన దైనందిన జీవితంలో ఆచరించి సర్వులకు ఆదర్శప్రాయులమై, మానవ సేవకు

మనసా వాచా కర్మణా అంకితమై ప్రపంచమంతటా శాంతిని ప్రసరింపజేయాలి. శక్తివంచన లేకుండా ప్రభు వాక్కులను వెదజల్లాలి. భగవంతుడు ప్రేమస్వరూపుడు అన్నారు, మన ప్రభువు. కనుక, ఆ దైవప్రేమకు మన జీవితాన్ని అంకితం చేసి, ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’, ‘అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు’ అన్న సత్యవాక్కును ఆచరించి, నలుమూలలా వ్యాపింపజేసి మనల్ని మనం ఆదర్శమూర్తులుగా నిరూపించుకోవాలి. ప్రభువుయొక్క ప్రేమపుత్రులమని చాటాలి.

ఇంతేకాదు. మానవ అభ్యుదయమునకై ప్రభువు నెలకొల్పిన బ్రహ్మాండమైన బృహత్కార్యములను మనమందరం యేక మనస్సుతో, ఐకమత్యంతో, అచంచల దీక్షతో, పట్టుదలతో మరింత అభివృద్ధిపరచాలి. మనలోపల హృదయ సారథియై నడుపుతున్న శక్తిస్వరూపుని గుర్తించి వర్తించాలి. ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ అన్న సూత్రం కేవలం ఒక మంత్రంగాకాక ఆచరణరూపంలో అమలుపరచడానికి ప్రతి ఒక్కరూ కృషిచేయాలి. నడుము వంచి హృదయ పూర్వకంగా సేవలు సల్పాలి. దుర్లభమైన ఈ నరజన్మను ప్రభువు మనకు ప్రసాదించినందుకు నిస్వార్థులమై, సేవాకింకరులమై సేవలో మునిగిపోవాలి. అప్పుడే ‘మానవ సేవయే మాధవ సేవ’ అని ప్రకటించి, మానవసేవకే పరిపూర్ణ ప్రేమావతారియై ఇలలో అవతరించిన ప్రభువు ఆదేశములను నెరవేర్చినవారమవుతాం. ప్రభువు ముద్దుబిడ్డలమని గర్వంగా చెప్పుకొని ధన్యులమవుదాం ❖

మితాహారం ఆరోగ్యానికి మూలం

శ్లో॥ అనాత్మవంతః పశువత్ భుంజతే యేఽప్రమాణతః
రోగానీకస్య తే మూలమ్ అజీర్ణం ప్రాప్నువంతి హి

ఎవరైతే మితమనేది లేకుండా యెల్లప్పుడు యేదో ఒకటి నములుతూ ఉంటారో వారు అజీర్ణ వ్యాధికి గురి యగుదురు. అజీర్ణమే సర్వరోగములకును మూలము. (మానవులు ఆయా వేళలయందే మితముగా తినుచుండవలయును)

(సూక్తిముక్తావళి)

భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహ భాషణలను ఒకసారి వినో, చదివో 'అబ్బ! స్వామి ఎంత బాగా చెప్పారు!' అని ఆనందపడి అంతటితో వదిలేస్తే ప్రయోజనముండదు. విషయాలు మేధస్సులో బలంగా ముద్రణ కావు, ఆచరణాత్మక స్థాయి వరకు వేళ్ళూనుకోవు. కొద్దిరోజుల్లోనే విస్మృతమవుతాయి. ఒక సాయి భక్తుడు ఛలోక్తిగా అన్నట్లు 'మైండు ఫ్రెష్' అవుతుంది. ఎప్పటిలాగే ఆలోచిస్తాం. ఎప్పటిలాగే ప్రవర్తిస్తాం. అట్లాగాకుండా ఉండాలంటే, స్వామివారి ప్రసంగ పాఠాలను మళ్ళీ మళ్ళీ చదవాలి, పదేపదే జ్ఞాపకం చేసికోవాలి, మేధోమథనం కొనసాగుతూనే ఉండాలి. ఎందుకంటే, భగవాన్ దివ్య సందేశాలు ఏవో నాలుగు మంచిమాటలతో కూడిన సాధారణ ప్రవచనాలుకావు; భగవత్ అవతారమూర్తి ముఖతా జాలువారిన ఆచరణాత్మక ఆధ్యాత్మిక ఆణిముత్యాల సమాహారం; మన ఆలోచనా విధానంలో, మాటలలో, చేతలలో క్రమంగా పరిణామం తీసుకురాగల శక్తి తరంగాలు.

భగవాన్ ఒకమారు అన్నారు, "మీకు ఎంత భక్తి ఉన్నది అన్నది ముఖ్యం కాదు. మీలో వస్తున్న సానుకూల మానసిక పరిణామమే నేను చూస్తాను" అని. అంటే, మన ప్రియతమ భగవాన్ మనసుండి ఆశిస్తున్నదేమిటో అవగతమౌతున్నది. తమ భక్తులు సమాజంలో 'రోల్ మోడల్'గా ఉండాలన్నదే స్వామి అభిమతం.

స్వామి అవతార లక్ష్యం

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

స్వానుభవం అయితే తప్ప సమృద్ధి కృత్యం కాని స్వామివారి అత్యద్భుత మహిమలు, సంకల్ప సృష్టి, స్వప్న దర్శనాలు, సమాజ దృష్టిని విశేషంగా ఆకర్షిస్తున్న విద్యా వైద్యాలయాల నిర్వహణ, బహుముఖీనమైన అనేకానేక సమాజసేవలు భగవాన్ అవతార వైభవానికి ఆనుషంగికాలు మాత్రమే; అవతార లక్ష్య సాధనకు తగు భూమికను ఏర్పాటు చేయడానికి ఉద్దేశించబడినవే; కోట్లాది సాయి భక్తులను సుశిక్షితులైన శ్వేత సేనావాహినిగా తీర్చిదిద్దే ప్రక్రియలో భాగమే. తమ అవతార లక్ష్యమేమిటో భగవాన్ పలుమార్లు, పలు సందర్భాలలో బహిర్గతం చేసియున్నారు. ఎంతో స్పష్టత ఇచ్చారు. కనుక, సాయి భక్తులకు కొంత అవగాహన ఉండి ఉంటుంది. అందు ఒక ప్రధానాంశం జాతి, మత, ప్రాంతీయ విభేదాలకు, విద్వేషాలకు అతీతమైన, మానవీయ విలువలు పరిమళించే సరికొత్త సమాజ ఆవిర్భావం, శాంతి సౌమనస్యాలతో విరాజిల్లే నూతన శకారంభం, స్వర్ణయుగావిష్కరణ. ఇట్టి స్వప్న సాక్షాత్కారానికి కొంతకాలం పట్టవచ్చు. యుగాలు, మహాయుగాలతోకూడిన అనంత కాల గమనంలో ఒక శతాబ్ది కాలం కూడ స్వల్పమైనదే! అంతేగాక, భగవాన్ లక్షించిన నూతన సమాజ ఆవిర్భావానికి అడ్డంకులు, అవరోధాలు ఎన్నో, ఎన్నెన్నో ఉన్నమాట వాస్తవం. అందు మతసామరస్యం లోపించడమనేది అతి ముఖ్యమైనది. సమస్య కరినాతి

కరినమైనదే. కానీ, భగవదవతారమూర్తి సంకల్పిస్తే కానిదేముంటుంది! శ్రావణ మేఘాలు శరత్కాల మేఘాలుగా మారిపోతాయి. కరిన శిలలు దూదిపింజల్లా గాలికెగిరిపోతాయి.

మతవైషమ్యాలను చల్లబరచడానికి స్వామివారి పూర్వావతారంలోనే బీజావాపన జరిగింది. శిరిడీ బాబావారు నివాసంగా ఎంచుకున్నది పాడుబడిన మసీదు. ముస్లిం మతాచారాలకు భిన్నంగా మసీదులో దీపారాధనలు, 'అల్లా మాలిక్' భగవంతుడే అందరికీ ప్రభువు, సర్వాధికారి అంటూ నిత్య ప్రబోధ, శ్రీరామ నవమి, ఉర్బు ఉత్సవాలు ఒకేరీతిన ఆనందోత్సాహాలతో నిర్వహణ, అన్నింటినీ మించి బాబా హిందువా? ముస్లిమా? అన్న మీమాంస తుదివరకు కొనసాగేలా ఆయన అనుసరించిన వ్యూహం.... ఇత్యాది ఘటనలన్నీ ఒక నిర్దిష్ట లక్ష్యసాధనలో భాగమేకాని యాదృచ్ఛిక మనుకోలేం. అయితే, ఈ సమస్య ఈనాటిది కాదు, ఒక ప్రాంతానిది కాదు, ఒక దేశానిది కాదు; సుదీర్ఘ చారిత్రక నేపథ్యం గల ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఊడలు దిగిన సంక్లిష్ట సమస్య. కనుక, పరిష్కారానికి సమయం చాలానే పడుతుంది. అయితే, ఈ దిశగా భగవంతుని కార్యాచరణ ప్రారంభమైందని మాత్రం చెప్పవచ్చు. పూర్వావతారంలో అంకురించిన కార్యాచరణను ఈ అవతారంలో మరింత వ్యూహాత్మకంగా, పటిష్టంగా కొనసాగిస్తూ వచ్చారు, భగవాన్. ఆదినుంచి తమ దివ్య అనుగ్రహ భాషణలలో మత సామరస్యానికి, సమైక్యత, సమానత్వ భావనలకు అధిక ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. సందర్భం వచ్చినప్పుడల్లా అన్ని మతాల ఆంతర్యము మానవతా విలువలను అందించడమే, వైరుధ్యాలను, వైషమ్యాలను పెంచుతున్నది కొందరు స్వార్థపరులేనంటూ తరచూ బోధిస్తూ వచ్చారు. అన్ని మతములూ సాయికి సమ్మతమే. అదే సాయి మతం అంటూ 'ఫైనల్ టచ్' ఇచ్చారు.

అల్లాయంచు మహమ్మదీయులు

జెహోవాయంచు సత్తైస్తవుల్

పుల్లాబ్జాక్షుడటంచు వైష్ణవులు

శంభుండంచు శైవుల్ సదా

ఉల్లాసంబున గొల్వ నెల్లర

నాయుర్భోగభాగ్యాది సం

పల్లాభంబు లొసంగి భోచు

పరమాత్ముండొక్కడే చూడుడీ!

మతములన్ని చేరి మంచినే బోధించె

తెలిసి మెలగవలయు తెలివితోడ

మతులు మంచివైన మతమేది చెడ్డది?

వినుడు భారతీయ వీరసుతుడ!

అంటూ సకల మత సమత్వాన్ని చాటి చెప్పారు, భగవాన్. క్రిస్టున్ పర్వదినాన జీసస్ ప్రధాన ప్రబోధలైన ప్రేమ, సేవల ప్రాధాన్యతగురించి; బుద్ధపూర్ణిమనాడు ఆ మతసారమైన అహింసా తత్త్వంగురించి; రంజాన్ బక్రీద్ వంటి పండుగ దినాల్లో మహమ్మద్ ప్రవక్త ప్రబోధలైన అల్లాహ్ పట్ల సాధకులకుండవలసిన అచంచల భక్తి విశ్వాసాలగురించి సోదాహరణగా వివరిస్తూ వచ్చారు. భిన్న మతారాధకులు ప్రశాంతి నిలయం వచ్చినప్పుడు వారికి సంబంధించిన వస్తువులనే సంకల్ప సృష్టి గావించి బహుమతిగా ఇచ్చేవారు. జాన్ హిస్లాప్ కు రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం జీసస్ శిలువ వేయబడిన కొయ్య చట్రం ఏ వృక్షజాతికి చెందినదో, సరిగా అదే జాతికి చెందిన, శిలువ వేయబడుతున్న కర్ర ప్రతిమను సృష్టించి ఇవ్వడం ఈ ప్రక్రియలో పరాకాష్ఠ. ఈనాడు ప్రపంచంలో ఉన్న ఐదు ప్రధాన మత చిహ్నాలతో కూడిన సర్వధర్మ చక్రాన్ని రూపకల్పన చేసి అప్రకటిత సాయీసంస్థ లోగోగా వాడుతూండడం సామాన్య విషయం కాదు. ప్రశాంతి నిలయ ఆవరణలో అత్యంత ప్రాధాన్యత గల స్థలంలో భారీ స్థాయిలో సర్వధర్మ స్తూపాన్ని నిర్మాణం గావించి తమ దివ్య అవతార లక్ష్మ్యాన్ని భక్తులకు నిత్యం గుర్తుచేసేవిధంగా తీర్చిదిద్దారు. అన్ని మతాల సారము ఒక్కటే అను భావనకు విశ్వవ్యాప్తంగా గల కోట్లాది సాయి భక్తులు ఫిక్స్ అయిపోయారు. లేకుంటే...

“అల్లాహ్ అక్బర్ అల్లాహ్ అక్బర్

ఏసుపితా ప్రభు తుమహో

గురునానక్ జీ తుమహో, జోరాస్ట్ర మహావీర్ తుమహో...”

అంటూ భజన, నగర సంకీర్తనలు చేస్తూన్నప్పుడు, వీధులవెంట నడుస్తూ ఎందరు చూస్తున్నా, వింటున్నా... అల్లాహ్ అక్బర్... అంటూ ఎవరు నినదించగలరు సాయి భక్తులు తప్ప? అట్లే రంజాన్ పండుగనాడు మసీదువద్ద, క్రిస్మస్ నాడు చర్చిల వద్ద తరతమ భేదం పాటించకుండా అక్కడ చేరిన భక్తుల పాదరక్షలను సురక్షితంగా ఉంచే సేవను సహితం ఎవరు చేయగలరు, సాయి భక్తులు తప్ప! ఈనాడు ప్రపంచంలో ఇతర మతాలవారినందరినీ పరాయివారుగా కాక, మిత్రులుగా భావించి అందరిపట్ల సానుకూల ధోరణితో స్నేహహస్తం చాచేవారెవరున్నారు, సాయి భక్తులు తప్ప! ఇట్టి అపురూపమైన, అమూల్యమైన 'మైండ్ సెట్' భగవాన్ మనకందించిన అపూర్వ వరం, అమూల్య కానుక.

ఒక మతంపట్ల ప్రగాఢ విశ్వాసం గలవారు మరో మతానికి చెందిన పుణ్య స్థలాలకు, ప్రార్థనా మందిరాలకు వెళ్ళడం సాధారణంగా జరుగదు. భగవాన్ దివ్య సంకల్పంవల్ల ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల అన్ని మతాలవారు ప్రశాంతి నిలయాన్ని దర్శిస్తున్నారు. కేవలం దర్శించుకొని వెళ్ళిపోవడంకాక వారి పండుగలను ప్రశాంతి నిలయంలో నిర్వహించుకోవడానికి ఉత్సాహపడుతున్నారు. అన్ని మతాలవారు తమతమ గురువులను, ప్రవక్తలను స్వామివారిలో చూసుకొని పరవశిస్తున్నారు. అన్ని ఇతర మతాల ఆరాధ్య దైవాల రూపనామాలను కీర్తిస్తూ రాగ తాళ యుక్తంగా భజనలు చేసుకుంటున్నారు. ఇవన్నీ భగవాన్ బాబావారి అవతార లక్ష్య సాధనా దిశగా వడివడిగా పడుతున్న అడుగులు. అన్ని మతాల సారము ఒక్కటేనను భావన జనబాహుళ్యంలో కొందరిలోనైనా బలపడుతున్నదనడానికి నిదర్శనం.

భగవాన్ అవతార లక్ష్యమైన నూతన శకారంభానికి తగిన పరిస్థితులను కల్పించి, రంగం సిద్ధం చేయడంలో సాయి భక్తులుగా మనం చేయవలసినది, చేయగలిగినది ఎంతైనా ఉంది. ప్రకృతి విపత్తులు సంభవించినప్పుడు ముందుగా స్పందించి సేవలందిస్తున్నది మన సాయి సంస్థనే! వర్తమాన కాలంలో ప్రపంచం నలుమూలలా మత విద్వేషాగ్ని రగులుతున్నది. ఈ సమస్య శాశ్వత పరిష్కారానికి సకల మత సమత్వాన్ని, మత సామరస్య

అవశ్యకతను ప్రజాబాహుళ్యంలోకి తీసికొనిపోవడమే సాయి భక్తుల ముఖ్య కర్తవ్యం. భగవదవతారమూర్తి అండదండలు, ఆశీస్సులు పుష్కలంగా గల, సమాజ శ్రేయస్సే పరమావధిగా, సమాజసేవే ఊపిరిగా ప్రపంచవ్యాప్తంగా 'నెట్ వర్క్' కలిగిన ఏకైక సంస్థ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ. ఈ సంస్థపట్ల సమాజంలో సదభిప్రాయం ఉంది. మంచి గుర్తింపు ఉంది. నిస్వార్థంగా సేవలందిస్తారనే కీర్తి ప్రతిష్ఠలున్నాయి. మత సామరస్య స్థాపనకై మనం చేపట్టే ఎట్టి కార్యక్రమాన్నైనా సమాజం తప్పక గుర్తిస్తుంది, ఆదరిస్తుంది, అండదండలందిస్తుంది.

సాయి పాదాలచెంత చేరి విద్యాబుద్ధులు నేర్చుకొని మన దేశంలోనేగాక ప్రపంచం నలుదిశలా ఉద్యోగ వ్యాపారాలు నిర్వహిస్తూ వేలాది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు గౌరవనీయ స్థానాల్లో ఉన్నారు. 120కి పైగా దేశాల్లో శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించిన సేవాసంస్థ ఉంది. విశిష్టమైన 'కమాండ్ అండ్ కంట్రోల్ సిస్టమ్' భగవాన్ ఏర్పాటు చేసియున్నారు. భిన్న స్థాయుల్లో గల పదాధికారుల ఆదేశాలను చిత్తశుద్ధితో అమలుచేయగల లక్షలాది సేవాదళ్ సభ్యులున్నారు. కావల్సిందల్లా సంస్థలోగల పెద్దలు, జాతీయ, రాష్ట్ర స్థాయుల్లోగల అధినేతలు స్పందించి తగు నిర్ణయాలు తీసికొని, కార్యాచరణను ఆరంభించడమే! ఈ దిశగా సమాలోచనలు చేసి, తగు విధంగా చర్యలు చేపట్ట వలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. మొదట మన సమితి, జిల్లా, రాష్ట్ర స్థాయుల్లో ఒక వేదిక నేర్పాటుచేసి, భిన్న మతాచార్యులను సర్వమత సమత్వాన్ని చాటిచెప్పేలా చేయవచ్చు. స్థానిక విద్యాలయాల్లో కూడ ఈ తరహా సెమినార్లు నిర్వహించి, సకల మతాల సారము ఒకటే అను భావనను విద్యార్థి లోకంలో పాదుకొల్పవచ్చు. ఫలితాన్నిగూర్చి మనము సందేహించతగదు. "కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన" అను గీతాచార్యుని సందేశం మనకు ఆలంబన. కార్యాచరణ మన బాధ్యత. ఫలితం మన హృదయవాసి ప్రియతమ భగవాన్ పరిధిలో ఉంది. అమూల్యమైన ఈ ఆధ్యాత్మిక సేవను మనం ప్రారంభించి, ఫలితం ప్రసాదించవలసిందిగా స్వామివారిని పదేపదే వేడుకుందాం. ❖

విని తల పాడుచేసుకోకండి

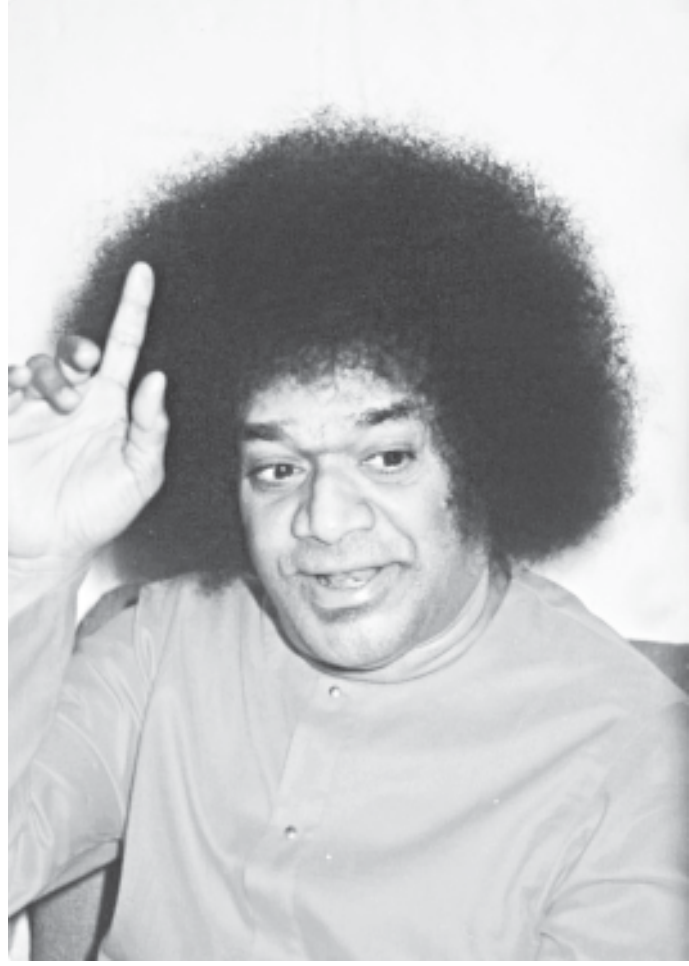
ఎవరో అన్నారట, “స్వామి మనల్ని వదలి వెళ్ళినారు”. ఈ మాటలు ఎంతవరకు వెళ్ళినాయంటే, దూరంగా ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయారన్నదాకా వచ్చింది. ఈ పుకార్లు ఈనాటివి కావు. ఏనాడో పనీపాటా లేనివారు చెప్పుకున్న గాలికబుర్లు. చాలాకాలం క్రిందటకూడా ఈరకంగా మాట్లాడుకున్న అమాయక అజ్ఞాన శేఖరులు లేకపోలేదు. స్వామి ఉపన్యాసాలు చదువుతుంటే, దీనికి సంబంధించిన వాక్యాలు దొరికాయి. వారన్న మాటలు మన మనసులలో గట్టిగా నాటుకోవాలన్న దృష్టితో జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను. ఇవి ఏనాడో అన్నవి సుమండీ! ఈనాటికీ అవి వర్తిస్తాయి అని నాకనిపిస్తున్నది. స్వామి ఏమన్నారో గమనించండి, “మిమ్మల్ని వదలి నేను ఎందుకు దూరంగా పోతాను? ఎవరు చెప్పేరు? నేను దూరంగా పోయి ఏం చెయ్యాలి? ధ్యానమా? యోగమా? వాళ్ళూ వీళ్ళూ చెప్పింది విని మీరు తల పాడుచేసుకుంటున్నారు”

ఇంతకన్నా ఘంటాపథంగా చెప్పవలసింది ఏముంది? తలకెక్కపోతే చెయ్యిగలిగేదేముంది! భగవాన్ బాబావారు తాము రచించిన ఒక కీర్తనలో ఏమన్నారంటే,

“అవినీతి రోత మాటలందరితో
నీవనుట గౌరవమయ్యెనుగా
నవనీతచోరుని నామము పలుకుట
నాల్కా! అవమానంబగునా?”

మన పరిస్థితి ఇలా తయారైంది. ఎవరేమి చేయగలరు! ఇంతటితో ఆగిపోలేదు. ఇంకా గట్టిగా మందలిస్తూ ఇలా అన్నారు,

“ప్రొద్దుబోక ఊరివారి సుద్దులన్న
మీరు సిద్ధమౌదురే కడు శ్రద్ధతోడ

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహిక - 2)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ముద్దుముద్దుగను సాయి ముచ్చటలు చెప్పనప్పు
దొడ్డికగ నుండరే చెవులార”

బాబావారి దివ్యవాక్కులు వినడానికంటే, ఉబుసుపోక చెప్పుకునే కబుర్లకు మన చెవులు వెంపర్లాడుతున్నాయంటే, మనల్ని చూసి మనమే జాలిపడాలి. ఈ హెచ్చరిక కూడా చేశారు, భగవాన్ - “అ కోతి గుణంబులు మాని ఈ పరంజ్యోతి రూపమును చూడండి”. ఎంత చక్కని కర్తవ్య బోధ! మనకి మనం ఆలోచించుకోవాలి.

తలతిక్కుగా మాట్లాడే పిచ్చి మాటలగురించి స్వామి వ్యాఖ్యానం వినండి: “చెవులున్నాయి కనుక వినవలసి వస్తుంది. కానీ, మీకు కాళ్ళకూడా ఉన్నాయి. అక్కడి నుండి కదలిపోవచ్చు కదా” అన్నారట. మళ్ళీమళ్ళీ ఈ చెడు వినికిడిగురించి స్వామి మాటలు జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను. ఇటీవలి కాలంలో విపరీత ధోరణులవల్ల మనలో కొందరు మరచిపోయి ఉండవచ్చును.

“మంచి మాట వినరు మనసిచ్చి చెప్పిన
చెడ్డమాట ముందు చెవిని పడును
ఇట్టివారు నన్ను ఎరుగంగ నేర్తురా?
ఎంత తెలివియున్న ఏమి ఫలము?”

ఏ అపాయమూ సంభవించదు

స్వామిప్రేమ మాటలకు, మనసుకు, అంచనాలకు అందేది కాదు. మనం అనుభవించడం తప్ప వర్ణించడానికి అలవి కాదు. ఈ సందర్భంలో వారిచ్చిన హామీని జ్ఞాపకం చేసుకోవాలి- “నేనుండగా ఏ అపాయమూ సంభవించదు. భజన చేసుకుంటూ ఆనందంగా ఉండండి”

అమెరికాలో కేలిఫోర్నియా రాష్ట్రంలో దట్టమైన చెట్ల మధ్య భక్తులు ధ్యాన శిబిరాన్ని నిర్వహించుకుంటున్న సమయంలో కార్చిచ్చు చెలరేగింది. భక్తులందరూ ధ్యానంలో నిమగ్నులైనారు. చుట్టుప్రక్క ప్రాంతాలు పూర్తిగా దగ్ధమైనా మన శిబిరానికి, అందులో పాల్గొన్న భక్తులకు ఏమీ అపాయం జరగలేదు. ఇది సాక్షాత్తు ఇంద్రాదేవిగారి గ్రంథస్థమైన అనుభవం. ఈప్రకారం స్వామి నామ స్మరణలో, భజనలో లీనమైనవారి అనుభవాలు కోకొల్లలు. ప్రతి సాయి భక్తునికి ఇది ప్రత్యక్షానుభవమనుటలో సందేహం లేదు. ఎన్నెన్నో ఉదంతాలు పేర్కొనవచ్చు.

ఉదాహరణకి, తాజాగా నా అనుభవాన్ని వివరిస్తాను. 2016 ఏప్రిల్ 24 బాబావారి ఆరాధనోత్సవంనాడు వచ్చి ప్రసంగించవలసిందిగా దక్షిణాఫ్రికా సాయిసంస్థలవారు నన్ను ఆహ్వానించారు. సమయం చాలకపోవడంచేత ప్రయాణానికి కావలసిన ‘వీసా’ రాలేదు. 20.4.2016 నాడు ప్రయాణం. ‘వీసా’ బొంబాయి రాయబార కార్యాలయంలో ఆమోదముద్ర పడి బెంగళూరుకు, అక్కడినుండి వచ్చి పుట్టపర్తిలో నాకు అందవలసి ఉన్నది. 19.4.2016 సాయంకాలంవరకు అతీగతీ లేదు. ప్రయాణం కేన్సిల్ అయింది కదా అని, సర్దుకున్న బట్టలన్నీ తిరిగి అల్మారాలో పెట్టుకుని మందిరానికి వెళ్ళి భజనలో పాల్గొన్నాను. హారతి అనంతరం ఇంటికి చేరుకున్నాక సౌత్ ఆఫ్రికానుండి ఫోను వచ్చింది. “రేపు ఉదయం అనుకున్న ప్రకారం బయలుదేరండి. మా సౌత్ ఆఫ్రికాలో ఉన్నతాధికారులు, మంత్రులలో సాయి భక్తులు ఉన్నారు. వారు ఒత్తిడి చేసి మీ ‘వీసా’ వచ్చేటట్లు చేశారు. బొంబాయి నుంచి బెంగళూరు ఎయిర్పోర్టుకు మా మనిషి ఒకరు వచ్చి మీకు అందజేస్తాడు” అని చెప్పారు.

కలా నిజమా అనిపించింది ఇన్ని ప్రయాణాలు చేసిన నాకుకూడా. సాధ్యాసాధ్యాలు, సాధకబాధకాలు నాకు క్షుణ్ణంగా తెలుసు. వాళ్ళు చెప్పినట్లే 20వ తేదీ ప్రొద్దున్న బెంగళూరు ఎయిర్పోర్టుకు ఒక వ్యక్తి వచ్చి నాకు వీసా అందజేయడం జరిగింది. నా సుదీర్ఘానుభవంలో చెప్పన్నాను. ప్రయాణానికి కొన్ని గంటలముందు ఇలా జరగడం అసంభవం. అదే బాబా సంకల్పమంటే. నన్ను పంపాలన్న వారి సంకల్పానికి ఎదురేముంది!

అయితే, దీనికి కారణం ఉన్నదండీ. అన్నీ ఊరకే జరిగేవి కావు సుమా! సౌత్ ఆఫ్రికా, డర్బన్లో 24.4.2016న జరిగిన మహాసభ అది. ఆ దేశంలో అతి పెద్ద స్టేడియంలో ఏర్పాటైన సమావేశమది. స్టేడియం సాయి భక్తులతో క్రిక్కిరిసిపోయింది. గవర్నరు, మంత్రులు, పెద్దలు, దేశవ్యాప్తంగా గల భక్తులు విచ్చేశారు. అందరికీ ఉచిత భోజనాలు. వేదిక మన పుట్టపర్తి స్టేడియంలో ఉన్నంత విశాలంగా అలంకరింపబడింది. స్వామివారి రథోత్సవం పిల్లల డ్యాన్సులు, భజనలు, వేదపఠనంతో

స్టేడియం అంతా కలయ తిరిగి అందరినీ ఆనందంలో ముంచెత్తింది. అన్ని మతాలవారు వారివారి సంప్రదాయ దుస్తులలో వచ్చారు. ఆ స్థాయిలో జరిగిన సభను స్వామి నిరుత్సాహపరుస్తారా అన్నట్లు నేను వెళ్ళడం జరిగింది. ప్రసంగాలు, వేడుకలు, వివిధ మతాలవారి ప్రార్థనలు, సంగీత విభావరి నమ్రలేనంత వైభవంగా జరిగాయి. ప్రతి రోజూ టీవీ, రేడియో, పత్రికలలో ఈ కార్యక్రమానికి సంబంధించిన ప్రకటనలు వెలువడ్డాయి. ఒక ప్రముఖ పత్రిక ఎనిమిది పేజీలలో వ్యాసాలు, బాబావారి ఫోటోలు ప్రచురించింది. సందర్భం వచ్చింది కనుక రాస్తున్న మాటలివి. “నేనుండ భయమేల?” అన్నది ఎంత వాస్తవమో కదా!

ఆ మధ్య నాకు బాగా తెలిసిన కుటుంబం గురించి వివరిస్తాను. వారి అనుమతి లేదు. వారిరువురూ స్వర్ణస్థులైనారుకూడా! అందువల్ల పేర్లు, వివరాలు వ్రాయడం లేదు. వారికి ఇద్దరు కుమార్తెలు. అందులో చిన్నమ్మాయి చూడగానే మెరుగ్గా ఉండడంచేత వచ్చినవారు ఆ అమ్మాయిని చేసుకుంటామన్నారు. మరి పెద్దమ్మాయికి కాకుండా ఇది ఎలా కుదురుతుంది అని అనుకున్నారు, ఆ దంపతులు. పాత కాలంనాటివారు అలానే ఉంటారు కదా! అయితే, చెల్లెలికి చేసేయండి అని పెద్దమ్మాయి తేల్చి చెప్పడంతో సంబంధం కుదుర్చుకున్నారు.

మగ, ఆడ పెళ్ళివాళ్ళ తరపున ఆహ్వాన పత్రికలు స్వామికి అర్పించి ఆశీస్సులందుకుందామని ప్రశాంతి నిలయం వచ్చారు. ప్రొద్దున్నే నగర సంకీర్తనకెళ్ళి దర్శనం కోసం మందిరానికి వచ్చి వరుసలలో కూర్చున్నారు. ఈ రెండు పత్రికలు చూసి స్వామి, “ఇది అవుతుంది, ఇదికూడా అవుతుంది” అంటూ ఆశీర్వాదించారు. రెండూ ఒకటే. ఒకటి మగపెళ్ళివారిది, రెండవది ఆడపెళ్ళివారిది. స్వామి మాటలలోగల ఆంతర్యం వీరికర్థం కాలేదు. ఇంటికి చేరుకున్నారు.

వారం తిరిగిన తరువాత ఒక యువకుడు వచ్చి, మీ పెద్దమ్మాయిని చేసుకుంటానన్నాడు. కుల గోత్రాలడిగి, ఆ అబ్బాయి తండ్రితో మాట్లాడదామని అమ్మాయి తండ్రి వెళ్ళాడు. కానీ, పిల్లవాడి తండ్రి కోపోద్రిక్తుడై ఆయన్ని

తరిమివేశాడు. హోదా, అంతస్తు, ఆస్తిపాస్తులు అడ్డు తగిలాయి. అయినా సరే, పిల్లవాడు ఆ అమ్మాయినే చేసుకుంటానని పట్టుబట్టాడు. ఆ ప్రకారమే ముహూర్తం నిశ్చయించి అంతా సిద్ధం చేశారు. పెళ్ళికి మగపెళ్ళి వారివరూ రాలేదు. కానీ చూడండి, స్వామి సంకల్ప మహిమ. మంగళసూత్ర ధారణ సమయానికి పిల్లవాడి అక్కగారు పిల్లలతో సహా వచ్చి అక్కడ వాలింది. “ఒరేయ్, అమ్మానాన్న పంతాలు పట్టింపులతో రాలేదు. కానీ, నేనెందుకు మానుకోవాలి? ఆడబిడ్డ లాంఛనాలు ఎందుకు వదులుకోవాలి?” అంటూ నవ్వేసింది. ఇంకా కాసేపట్లో అన్న వదిన పిల్లలు వచ్చారు. భోజనాల సమయానికి లారీలలో పనివారు దిగి, “పెద్దయ్యగారు రాలేదు. మేము వెళ్ళి ‘అయ్యా, మా భోజనాలు ఎందుకు చెడగొడతారని చెప్పి వచ్చేశామండీ” అన్నారు.

ఆప్రకారం ఊహించని పరిణామాలతో ఆ వివాహం ఘనంగా జరిగింది. అప్పుడు అర్థమైంది అందరికీ, “ఇది జరుగుతుంది, ఇదికూడా జరుగుతుంది” అన్న స్వామి మాటల్లోని ఆంతర్యం. “ప్రేమయే ఆతడు, ఆతడే ప్రేమ యగును” ఎంత సత్యమో కదా!

“సుజన మానసచోరుడు సుందరుండు
దేవకీ గర్భ రత్నంబు దేవకుండు
వాసుదేవుడు యదువంశ వర్ధనుండు
భక్త హృదయాంతరుండు మీ వెంటనుండు”

ఇక భయం దేనికి? సంసార తాపత్రయ ఈతిబాధలలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న మనల్ని తరింపజేయడానికి వచ్చిందే భగవాన్ బాబావారి దివ్యవతారం. వారి మాటల్లోనే చెప్పుకుందాము:

“సారము లేనియట్టి భవసాగరమందు మునింగి తేలుచున్
దారియున్ తెన్నున్ గనక తత్తరమందెడి మానవుండ నీ
వోరిమి యించుకంత మదినూనుచు భక్తి కల్గి చూడు శ్రీ
కారుడు సత్యసాయి నిను కావగ వచ్చిన నావ గాంచవే”

మనం భక్తితో ఉన్నప్పుడు, దాటించడానికి నావ సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు ఇంక దిగులెందుకు చెప్పండి.

(సశేషం)

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 62వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని 2015 నవంబరు 28వతేదీన ఢిల్లీలోని జవహర్ లాల్ నెహ్రూ స్టేడియంలో 'గ్లోబల్ సాయి సింఘనీ ఆర్గెస్ట్రా' కార్యక్రమం జరిగింది. 16 దేశాలకు చెందిన 126 మంది సంగీత కళాకారులు పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమానికి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసిన కేంద్ర మంత్రి డా॥ నజ్రా హెమల్లా భగవాన్ అవతార లీలా వైభవాన్ని, వారి విశ్వజనీన ప్రేమ సందేశాన్ని ప్రస్తుతిస్తూ తమ అనుభవాలను వివరించారు. వారి మాటల్లోనే వారి అనుభవాలను ఇక్కడ ఇస్తున్నాము:

ఇది యాభై సంవత్సరాల క్రిందటి మాట. నేను, నా భర్త ఇస్లాం మతంలో రెండు వేర్వేరు తెగలకు చెందినవారం కావడంచేత ఆ రోజుల్లో మా వివాహ ప్రయత్నాలకు అనేక అవరోధాలు ఎదురయ్యాయి. ఆయన ముంబైలో పనిచేసేవారు. మేము భోపాల్‌లో ఉండేవారం.

1965 డిసెంబరులో ఆయన స్నేహితుడొకరు బాబావారినిగురించి

చెప్పి ఆయనను పుట్టపర్తికి తీసికొని వెళ్ళారు. బాబా దర్శనం ఆయనపై గొప్ప ప్రభావం చూపింది. బాబా ఆయనకిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో “వచ్చే డిసెంబరులో నీ వివాహం జరుగుతుంది” అని చెప్పారు. అక్షరాలా అలాగే జరిగింది.

1966 డిసెంబరులో నేను నా భర్త వెంట ముంబైకి వెళ్ళాను. ఆయన నిత్యం జేబులో ఒక విభూతి ప్యాకెట్ పెట్టుకోవడం గమనించాను. ఆరోజుల్లో అది విభూతి అని నాకు తెలియదనుకోండి. అదేదో వింత భస్మం అనుకునేదాన్ని ఒకరోజు దాని గురించి ప్రశ్నించగా, మావారు బాబాతో తన ఇంటర్వ్యూగురించి చెప్పి, “వారి ఆశీస్సులతోనే మన వివాహం జరిగింది” అన్నారు. అంతవరకు నాకసలు బాబా అంటే ఎవరో తెలియదు. మావారు చెప్పిన విషయం విన్న తరువాత ఒకసారి వెళ్ళి బాబాను దర్శించుకోవాలన్న ప్రగాఢమైన కోరిక కలిగింది. 1980లో నేను పార్లమెంటు సభ్యురాలిగా ఎన్నికైనప్పుడు పుట్టపర్తికి వెళ్ళి బాబావారి

ఆశీస్సులందుకుందామని మావారితో అన్నాను. కానీ, చాలాకాలంవరకు అది సాధ్యపడలేదు.

80వ దశకంలోనే ఒకపర్యాయం నేను విమాన ప్రయాణం చేస్తున్నప్పుడు ఫైలట్ కెప్టెన్ శర్మతో పరిచయం కలిగింది. ఆయన బాబా భక్తుడని తెలుసుకొని, “నేనుకూడా భగవాన్ బాబాను చూడాలని చాలాకాలంగా అనుకుంటున్నాకానీ కుదరడంలేదు” అన్నాను. “వచ్చే వారం నేను పుట్టపర్తికి వెళుతున్నాను” అన్నాడాయన. “ఐతే, బాబాకి నా ప్రణామాలు తెలియజేసి, నేను అక్కడికి రావాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పగలరా?” అని అడిగాను. అంతేకాదు, వెంటనే ఒక ఉత్తరం వ్రాసి, బాబాకు అందజేయవలసిందిగా కోరుతూ అతనికిచ్చాను.

వారం రోజుల తరువాత నేను ఢిల్లీనుండి ముంబైకి వెళుతూండగా కెప్టెన్ శర్మ నాదగ్గరికి వచ్చి నేనిచ్చిన ఉత్తరం నాకు తిరిగి ఇచ్చేశాడు. “అదేమిటి? బాబాకి ఇవ్వలేదా?” అని అడిగాను ఆశ్చర్యంగా. “ఇవ్వవలసిన అవసరం రాలేదు. నేను మందిరంలో కూర్చున్నప్పుడు బాబావారే నేరుగా నావద్దకు వచ్చి, నేనేమీ చెప్పకుండానే, “ఆమెను రమ్మని చెప్పు. ఇది ఆమె ఇల్లు. ఆమె ఇంటికి ఆమె ఎప్పుడైనా రావచ్చును” అన్నారు, అని చెప్పాడు.

అంతే! కొద్దిరోజుల్లోనే నేను, నా భర్త పుట్టపర్తికి వచ్చి స్వామిని దర్శించుకున్నాము. ఇక్కడ మీకొక విషయం చెప్పాలి. నా భర్త మొదటిసారి బాబాని దర్శించుకున్నప్పుడు ముంబైనుండి పుట్టపర్తికి కారులో ప్రయాణించి వచ్చారు. బాబాతో ఇంటర్వ్యూ అనంతరం ఆయన నమస్కారం చేసి లేస్తూండగా జేబులోంచి కారు కీ క్రింద పడింది. తక్షణం బాబావారే స్వయంగా దానిని తీసి ఆయన చేతికిస్తూ ఆశీస్సులందించారు. మా వివాహం తరువాత మేము అదే కారులో దాదాపు 5000 కిలోమీటర్లు ప్రయాణించాము. ఒక మిసీ భారతదేశ యాత్ర చేశామని చెప్పవచ్చు. అంత

‘సాయి సింఫనీ’లో పాల్గొన్న సంగీత కళాకారులతో డా॥ నజ్మా హెమత్

దూరం తిరిగినా యాత్ర మొత్తంలో కారుకి ఎలాంటి సమస్య తలెత్తలేదు. కనీసం టైరు పంచరుకూడా కాలేదు. భగవాన్ ఆశీస్సులను పొందిన ఆ కారును ఇప్పటికీ నాదగ్గరే ఉంచుకున్నాను.

మేము పుట్టపర్తికి వెళ్ళినప్పుడు, స్వామి మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలిస్తే నాకు పచ్చరాయి పొదిగిన ఉంగరం ఇవ్వాలని ఆశించాను. అయితే, నా మనసులో ఉన్న ఆ కోరికను మావారికికూడా చెప్పలేదు. స్వామి కొత్త ఉంగరం ఇవ్వాలనే ఆశతో ఎంతోకాలంగా నా కుడిచేతి వ్రేలికున్న ఉంగరాన్ని తీసి పెట్టెలో పెట్టేశాను. ఆశించినట్లుగానే స్వామి ఎంతో దయతో మమ్మల్ని పిలిచారు. నా చిరకాల వాంఛను గ్రహించినట్లుగా నాకోసం ఒక పచ్చ ఉంగరాన్ని సృష్టించారు. నేను పట్టలేని ఆనందంతో నా కుడిచేతిని జాపాను. “ఈ చేయి కాదు, ఆ చేయి ఇవ్వు. ఈ చేతికున్న ఉంగరం తీసి పెట్టెలో పెట్టావు కదా” అన్నారు. బాబావారికి మనగురించి తెలియనిదేమీ లేదని, వారికి మనపట్ల గల ప్రేమ వాత్సల్యములు అపారమైనవని గ్రహించాను.

ఒక దీపావళిరోజున బాబావారి చిరకాల భక్తులు, నాకు సోదర సమానులైన శ్రీ కుల్వంత్ రాయ్ ఢిల్లీలో మా ఇంటికి వచ్చారు. మాటల సందర్భంలో ఆయన తన వ్రేలికున్న పచ్చ ఉంగరాన్ని బాబా నవరత్నాల ఉంగరంగా

మార్చిన ఉదంతాన్ని చెబుతూ దానిని చూపించారు. బాబా నా ఉంగరాన్నికూడా అలా మారుస్తే బాగుండునని మళ్ళీ నా మనసులో కోరిక కలిగింది. అయితే, ఆ మాటను పైకి అనలేదు. ఆ తరువాత మేము బాబావారి సన్నిధికి వెళ్ళినప్పుడు, “ఏదీ, నీ ఉంగరం ఇలా ఇవ్వు” అంటూ బాబా నా పచ్చ ఉంగరాన్ని అడిగి తీసుకొని దానిపై ఊది నవరత్న ఉంగరంగా మార్చారు.

ఈ నవరత్న ఉంగరానికి సంబంధించిన వృత్తాంతం ఇంకా ఆసక్తికరమైనది. ఆ ఉంగరం ఇరవై నాల్గు గంటలూ నా వ్రేలికి ఉండేది. ఒకరోజున ఆ నవరత్నాలలో ముత్యం కనిపించకపోయేసరికి గాబరా పడ్డాను. అది ఊడి ఎక్కడో పడిపోయింది. చేసేది లేక ఆ ఉంగరాన్ని తీసి అల్మారాలో భద్రపరచాను. చాలాకాలం తరువాత ఒకరోజు ఆ ఉంగరాన్ని తీసి చూస్తే, ముత్యం యథాస్థానంలో ఉండడం గమనించి నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను. నేను సైంటిస్టుని, పిహెచ్.డి. పట్టా పొందాను. కానీ, ఇది సైన్సు కందని అద్భుతం, నా స్వీయానుభవం.

ఇంకొక్క అనుభవం చెప్పి ముగిస్తాను. ఆరోజుల్లో నేను రాజ్యసభ డిప్యూటీ చైర్మన్ పదవికి రాజీనామా చేసి, మా పార్టీకి జనరల్ సెక్రటరీగా బాధ్యతలు చేపట్టాను.

కొంతకాలానికి ఆ పదవినికూడా విడిచిపెట్టి కేవలం పార్లమెంటు సభ్యురాలిగా కొనసాగుతూ వచ్చాను. ఇది జరిగింది 1988లో అని నాకు జ్ఞాపకం. శ్రీ శంకర్ దయాళ్ శర్మ భారత ఉపాధ్యక్షులుగా, రాజ్యసభ చైర్మన్ గా ఉన్న రోజులవి. ఆయన వెంబడి నేను బాబా దర్శనార్థం వైట్ ఫీల్డ్ అశ్రమానికి వెళ్ళాను. బాబా అక్కడ ఒకరికి నన్ను పరిచయం చేస్తూ, “ఈమె నజ్మా హెమల్లా. పార్లమెంటు సభ్యురాలు. శంకర్ దయాళ్ శర్మకు డిప్యూటీగా పని చేస్తుంది” అన్నారు. “నేను రాజ్యసభ డిప్యూటీ చైర్మన్ పదవికి రాజీనామా చేసిన విషయం బాబా మరచిపోయా రేమో” అనుకున్నాను. అయినా నేను బాబా మాటలకి అడ్డు తగలేదు. ఎందుకంటే, వారిని కరెక్ట్ చేయడానికి నేనేవరిని! వారేది చెప్పినా అది సత్యమే కదా! ఇంతకీ జరిగిందేమిటంటే, అదే సంవత్సరం డిసెంబరు నెలలో నేను రాజ్యసభ డిప్యూటీ చైర్మన్ గా ఎన్నికయ్యాను. 2004 వరకు ఆ పదవిలో కొనసాగి స్వచ్ఛందంగా పదవీ విరమణ చేశాను.

ఈవిధంగా అడుగడుగునా నా జీవితంలో స్వామి దివ్యత్వాన్ని అనుభవించాను. నాకు తెలుసు - మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఇలాంటి అనుభవాలన్నీ ఉంటాయి.”

(సశేషం)

ఉత్సాహమువల్లనే కార్యము సిద్ధించును

శ్లో॥ కాష్ఠాదగ్నిర్జాయతే మధ్యమానాత్
భూమి సోమ్యం ఖన్యమానా దదాతి
సోత్సాహానాం నాస్త్యసాధ్యం నరాణాం
మార్గారబ్ధాః సర్వ యత్నాః ఫలంతి

మధించినచో కర్రలనుంచి అగ్ని పుట్టుచున్నది; త్రవ్వినచో భూమి జలము నొసగుచున్నది. యత్నశీలురైన మనుష్యుల ప్రయత్నములన్నియు ఫలించకమానవు. ఉత్సాహముగలవారి కసాధ్యమేదీ లేదు.

(సూక్తిముక్తావళి)

తెలుగు రాష్ట్రాల కన్నీనర్ల సమ్మేళనం

ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ రాష్ట్రాల శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలలో సేవలను అందిస్తున్న భజన మండలి కన్నీనర్లు, సమితి కన్నీనర్లు, జిల్లా కోఆర్డినేటర్లు, సాయి యువత కోఆర్డినేటర్లు, జిల్లా అధ్యక్షులు మరియు రాష్ట్ర స్థాయి కోఆర్డినేటర్లు 2016 జూన్ 11, 12 తేదీలలో ప్రశాంతి నిలయంలో పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో సమావేశమయ్యారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ రాష్ట్రాల శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం నేతృత్వం వహించారు. బాలవికాస్, సేవా మరియు ఆధ్యాత్మిక విభాగాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ మొత్తం 2600 మంది మహిళలు, పురుషులు ఈ సమ్మేళనంలో పాల్గొన్నారు.

జూన్ 11వ తేదీన ఉదయం ప్రారంభ సమావేశంలో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, ఐఎఎస్ (రి), శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్, ట్రస్టు సెక్రటరీ శ్రీ జి.ఎస్.ఆర్.సి.వి. ప్రసాదరావు, ఐఎఎస్ (రి), సాయి సంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య, ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ రమణి, ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు తెలంగాణ రాష్ట్రాల శ్రీ సత్యసాయి ట్రస్టు కన్నీనరుగానూ, శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఫౌండేషన్ డైరెక్టరుగానూ సేవలు అందిస్తున్న శ్రీ హెచ్.జె. దొర, ఐపిఎస్ (రి), గతంలో సాయిసంస్థల రాష్ట్ర అధ్యక్షులుగానూ, సేవావిభాగపు

జాతీయ కోఆర్డినేటర్గానూ సేవలను అందించిన శ్రీ బి.వి. రమణరావు, ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ పూర్వ అధ్యక్షులు ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్ మరియు డా॥ ఎస్. అంజనయ్య, రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ లక్ష్మణరావు, శ్రీ వి. సర్వోత్తముడు తదితరులు హాజరయ్యారు. సాయి భక్తులకు చిరపరిచితులైన డా॥ ఆర్తాంగ్ జుమ్సాయి మరియు థాయిలాండ్ విద్యావిభాగ మంత్రివర్గులు డా॥ జుడో ఈ సమావేశానికి వేంచేయడం విశేషం.

శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవా ట్రస్టు సభ్యులు మరియు నేషనల్ యూత్ కౌన్సిల్ సభ్యులు అయిన శ్రీ పిడతల గోపీకృష్ణ శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులకు, ఇంకా సాయిసంస్థకు విశిష్ట సేవలను అందిస్తున్న పెద్దలకు స్వాగతం పలికారు. తదుపరి అనంతపురం బాలవికాస్ బాలులు వేదపఠనం చేశారు.

శ్రీ ఎస్.జి. చలం సభావేదికపై ఆసీనులై ఉన్న పెద్దలను సమావేశితులకు పరిచయం చేశారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రేమ మనమందరమూ ఈ సమ్మేళనానికి రావడానికి కారణభూతమన్నారు. సంఘీభావమే సాయి సంస్థల బలం అన్నారు. భగవాన్ బాబావారితో హృదయ సంబంధాన్ని దృఢతరం చేసుకున్న తెలుగువారు ధన్యులు అన్నారు. యోచన, మాట, నడతల మధ్య సామరస్యాన్ని సాధించి, సంఘీభావంతో ప్రతినిధులు సాయి సందేశాలైన ప్రేమతత్వాన్ని, సేవాభావాన్ని వ్యాప్తి చేయగలరనే ఆశాభావాన్ని ఆయన వ్యక్తం చేశారు. ఈ సమ్మేళనంలో భగవాన్ బాబావారి 95వ మరియు 100వ జన్మదినోత్సవాలలోపు చేపట్టవలసిన కార్యక్రమాల గురించిన చర్చ ముఖ్యాంశమన్నారు.

శ్రీ నిమీష్ పాండ్య ప్రసంగిస్తూ, ఈనాడు మానవుడు ఎన్నో దురవస్థలకు గురి అవుతున్నాడని, సమాజం ఎన్నో సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నదని, ప్రేమ ఒక్కటే తరణోపాయమన్నారు. హృదయంలో ప్రేమభావాన్ని నింపుకొని, తోటివారికి ఆనందాన్ని పంచాలన్నారు. భగవాన్ బాబావారు అవతరించిన ఆంధ్రప్రదేశ్ను

సమ్మేళనంలో ప్రసంగిస్తున్న తెలుగు రాష్ట్రాల సాయి సంస్థ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎస్.జి. చలం

అవతారప్రదేశ్గా వర్ణించారు. శ్రీ కె. చక్రవర్తి ఈ సమ్మేళనంలో పాల్గొన్న కన్వీనర్లు, కోఆర్డినేటర్లు భగవాన్ బాబావారు ఆశించిన లక్ష్యాలను సాధించడానికి కృత నిశ్చయమై ఉండాలన్నారు.

శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ ప్రసంగిస్తూ, తమ బిడ్డలు ఈ దివ్యధామానికి రావడం భగవాన్ బాబావారికి ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగిస్తుందని చెబుతూ, సాయి సంస్థల సభ్యులు పుట్టపర్తితో తమను తాము అనుసంధానించుకోవాలని, చంచలత్వంతో ఇతర ప్రదేశాలకు వెళ్ళవలసిన అగత్యం వారికి లేదన్నారు.

శ్రీ ప్రసాదరావు సాయిసంస్థలలో వివిధ స్థాయిలలో సేవలను అందిస్తున్నవారు ప్రశాంతి నిలయానికి విచ్చేసినప్పుడు వారికి బ్రహ్మ అన్ని సౌకర్యాలను కల్పిస్తుందన్నారు.

డా॥ జుమ్సాయి 'శాంతి'ని గురించి మాట్లాడుతూ, భగవాన్ బాబావారి సూక్తులను ఉటంకించారు. అందరూ 'ఐ వాన్ట్ పీస్' అంటారు. స్వామి చెప్పినట్లుగా, 'ఐ' (అహంకారమును), 'వాన్ట్' (వాంఛ)ను తీసివేస్తే 'పీస్' (శాంతి) లభిస్తుంది అన్నారు.

ప్రసంగాల అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ మరియు సాధన శిబిరాలకు

సంబంధించిన కార్యక్రమాలను ప్రదర్శించారు. జూన్ 11వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి స్టేట్ ఇన్ ఛార్జి విద్యాజ్యోతి పథకాన్ని వివరించారు. స్టేట్ కోఆర్డినేటర్ (ఐ.టి.) శ్రీ విష్ణువర్ధన్ రావు సాయిసంస్థ చేపట్టిన కార్యక్రమాల అమలులో ఐ.టి. పాత్రను వివరించారు. ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్ ప్రసంగం ప్రతినిధులలో నూతనోత్సాహాన్ని కలిగించింది.

జూన్ 12వ తేదీన శ్రీ హెచ్.జె. దొర ప్రసంగానంతరం అనంతపురం క్యాంపస్ పూర్వ విద్యార్థిని కుమారి పద్మజ (బాలవికాస్ విభాగంనుండి), శ్రీమతి ఉషారాణి మరియు శ్రీ రేగళ్ళ అనిల్ కుమార్ (ఆధ్యాత్మిక విభాగంనుండి) ప్రదర్శనలను ఇచ్చారు. శ్రీ యన్. లజపతిరాయ్ సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. ఆహూతులందరూ నూతన వస్త్రాలను స్వీకరించిన అనంతరం భగవాన్ బాబావారికి మహామంగళహారతి నిచ్చి నిర్వాహకులు సమ్మేళనానికి ముగింపు పలికారు.

సభ్యత్వ నమోదు: శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఐ.టి. విభాగమువారు మొబైల్ ఫోన్ అప్లికేషన్ ద్వారా సభ్యత్వ నమోదును జూలై 12 సాయంకాలంవరకు నిర్వహించారు. వేయిమందికి పైగా ఈ అప్లికేషన్ ద్వారా వారి వివరాలను నమోదు చేసుకొని గుర్తింపు పత్రాన్ని (నేషనల్ సాయి నెట్ ఐ.టి.) పొందారు.

వేసవి తరగతులు

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రవేశం పొందిన విద్యార్థినీ విద్యార్థుల విద్యాభ్యాసం భారతీయ సంస్కృతి మరియు ఆధ్యాత్మికతపై నిర్వహించే వేసవి తరగతులతో ప్రారంభమవుతుంది. విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు భగవాన్ బాబావారు ప్రతిపాదించిన విద్యావిధానంపట్ల అవగాహన కలిగించడం ఈ తరగతుల లక్ష్యం.

1990లో నిర్వహించిన వేసవి తరగతులలో మే 20వ తేదీన భగవాన్ బాబా ప్రసంగిస్తూ భరతభూమి కర్మభూమి, యోగభూమి, త్యాగభూమి అన్నారు. ఇక్కడ జన్మించిన వారు ఈ మహత్తరమైన సంస్కృతిని అవగతం చేసుకోవాలి. నేటి విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు ఈ సంస్కృతి పట్ల అవగాహన లేకపోవడానికి కారణం ఈ సంస్కృతి యొక్క సిద్ధాంతాలను తెలియజేసే గురువులు, తల్లిదండ్రులు కొరవడడమే అన్నారు. వేసవి తరగతులలో విద్యార్థులు ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతిని ఆధునిక జీవన విధానంతో మమేకం చేసి, సత్యాన్ని ధర్మాన్ని అనుసరించడ మెట్లో గ్రహించాలని అన్నారు. హోదాకానీ, అధికారంకానీ ముఖ్యం కాదు. అవి తాత్కాలికమైనవి. సంపద, సంతతి, యౌవనం ఉన్నాయని మిడిసిపడవద్దు. అవి అన్నీ క్షణ భంగురాలే! కొమార దశ ప్రతి వ్యక్తి జీవితంలోనూ అత్యంత ముఖ్యమైనది. ఆ కాలాన్ని సరియైనరీతిలో ఉపయోగించాలి. భారతీయ సంస్కృతి దేశకాల పరిస్థితులకు అతీతమైనదని గుర్తించి, దాని వైశిష్ట్యాన్ని గ్రహించాలి అన్నారు, భగవాన్.

ఈ సంవత్సరం ప్రశాంతి నిలయంలో జూన్ 17, 18, 19 తేదీలలో నిర్వహించిన వేసవి తరగతులకు ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం, ముద్దేనహళ్ళి, బృందావనం క్యాంపస్ ల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, ప్రశాంతి నిలయం (11, 12 తరగతుల వారు) మరియు శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు, రాజమండ్రి విద్యార్థులు మొత్తం 2500 మంది, ఇంకా 200 మంది అధ్యాపకులు, 75 మంది

పరిశోధక విద్యార్థినీ విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. ఈ వేసవి తరగతుల ఇతివృత్తం, “అజ్ఞానం నుండి విముక్తి”కి మరియు “సత్సంగాపేక్ష”. 1973 వేసవి తరగతులలో భగవాన్ బాబావారు ఇచ్చిన దివ్యసందేశాలు ప్రాతిపదికగా చర్చలు కొనసాగాయి. ఈ చర్చలను పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో నిర్వహించారు. సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను, ప్రసంగాలను సాయంవేళలలో సాయికుల్చుర్ హాలులో నిర్వహించారు.

జూన్ 17వ తేదీన ఉదయం వేదప్రపంచనానంతరం గం 8.30 కు అనంతపురం క్యాంపస్ డైరెక్టరు ప్రొ॥ మధుకపాని ప్రసంగిస్తూ, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు భారతీయ సంస్కృతి అందించిన విలువలను, జీవనసూత్రాలను పాటించాలన్నది భగవాన్ బాబావారి ఆశయమన్నారు. ఇంకా భవిష్యత్తులో విద్యార్థినీ విద్యార్థుల నేతృత్వంలో సమాజంలో నిర్మాణాత్మకమైన మార్పురావాలని భగవాన్ బాబావారి అభిలాష అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ, వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ కె.బి.ఆర్. వర్మ భారతీయ సంస్కృతి సిద్ధాంతాలపట్ల అవగాహన కల్గడానికి ఈ వేసవి శిక్షణా శిబిరం చక్కని అవకాశాన్ని కలిగిస్తున్నదని, ఇటువంటి సదవకాశం ఈ స్థాయిలో మరే విశ్వవిద్యాలయంలోనూ లభించదన్నారు. భారతదేశ యశోవైభవాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని, విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ఉదాత్తమైన భావనలతో సత్కర్మలలో నిమగ్నులై, సచ్చీలాన్ని పెంపొందించుకోవాలని పిలుపునిచ్చారు. అనంతరం, ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో భగవాన్ బాబా ప్రపంచమంతా సామాజిక వ్యవస్థపై ఆధారపడి ఉన్నదన్నారు. విద్యార్థినీ విద్యార్థులు సత్యప్రతులై, శాంతిని ప్రబోధిస్తూ మన భారతీయ సంస్కృతి అందించిన సత్సంప్రదాయాల పునరుద్ధరణకు అంకితం కావాలన్నారు.

సాయి పూర్వ విద్యార్థి శ్రీ గోపాలరావు ‘సాయి విద్యార్థి’ అంటే ఒక జీవితకాలం ఆనందంగా నిర్వహించవలసిన బాధ్యతకు గుర్తింపు అన్నారు. ఆత్మవిశ్వాసం మన సహజ ప్రవృత్తి, దానిని పెంపొందించుకోవాలి అన్నారు. అవినీతికి అవధులు లేని నేటి ప్రపంచంలో కూడా నిబద్ధతతో

మనుగడ సాధించడం సుసాధ్యమే అన్నారు. భగవాన్ బాబావారి పసిడి పలుకులను ప్రస్తావిస్తూ, “సంస్కృతి అంటే తోటివారిపట్ల శ్రద్ధ, సానుభూతి చూపించడం” అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ‘ఎ రెయిన్ బో ఆఫ్ సాయి విజ్ఞమ్’ క్విజ్ లో పాల్గొన్నారు.

ఆనాటి సాయంకాలం సాయికుల్యంత్ హాలులో కొందరు విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు ప్రసంగించారు. రామాయణంలోని అంశాలను, శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య జీవిత చరిత్రను, వారి సందేశాలను ఆధారం చేసుకొని, భారతీయ సంస్కృతి ప్రబోధించే అంతర్జాతీయనిగురించి మాట్లాడారు. SAI (సాయి) అనే దివ్యనామములోని అక్షరాలు See Always Inside కు ప్రతీక అన్నారు.

జూన్ 18వ తేదీన ఉదయం వేసవి తరగతులలో ‘భగవంతునితో జీవించడమే యథార్థమైన విద్య’ను చర్చనీయాంశముగా తీసుకొని అధ్యాపకులు గతంలో ‘భజ గోవిందం’ నాటికను భగవాన్ బాబావారి దివ్య పర్యవేక్షణలో వివిధ సందర్భాలలో ప్రదర్శించిన విషయాన్ని, ఆయా సందర్భాలలో భగవాన్ దివ్య చరణాల చెంత వాళ్ళు నేర్చుకున్న విలువైన పాఠాలను గుర్తు చేసుకున్నారు. ఈ చర్చద్వారా వెలుగులోకి వచ్చిన విషయాలు కొన్ని:

ఈ నాటిక ప్రదర్శనలలో బాహ్యంగా ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకునే విషయాలకంటే, ప్రేక్షకులపై ఆ నాటిక ఎటువంటి సత్ప్రభావాన్ని కలిగించిందన్నదే ముఖ్యము. భగవాన్ బాబావారు నాటికలో పాత్రధారులుగా నటనా కౌశలమున్నవారిని ఎంపిక చేయలేదు; తాము ఎంపిక చేసినవారు సాధనతో కౌశలాన్ని పెంపొందించుకునేటట్లు చేశారు. ప్రపంచానికి వెరచి పారిపోవడం కాదు, ప్రపంచంలో అవ్యక్తంగా ఉన్న పరమాత్మను గుర్తించడమే సాయి సిద్ధాంతం.

ఈ చర్చానంతరం ముద్దేనహళ్ళి, అనంతపురం మరియు బృందావనం క్యాంపస్ ల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ‘భజ గోవిందం’పై ఒక ప్రదర్శన ఇచ్చారు. తదుపరి,

శ్రీ పాలాసు సన్మానిస్తున్న వైస్ ఛాన్సలర్ (కుడివైపు)

శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు జీవితలక్ష్యాన్ని చర్చించారు. జన్మరాహిత్యాన్ని సాధించడానికే మానవజన్మ అని, ప్రాపంచికమైనది అంతా అశాశ్వతమని, అంతరంగ మథనంతో మన నిజత్వమేమిటో మనం గుర్తించాలని, భగవద్భావన మాత్రమే మనల్ని వాంఛా రహితులను చేయగలదని, ఈ చర్చలో చోటుచేసుకున్న అంశాలు.

అనంతరం, బెంగళూరులోని శ్రీ కైలాస ఆశ్రమ్ మహా సంస్థాన్ మరియు శ్రీ రాజరాజేశ్వరి దేవస్థానమునకు చెందిన శ్రీ జయేంద్రపురి మహాస్వామీజీ ప్రసంగిస్తూ, యోచనలు సముద్ర తరంగములవలె యథేచ్ఛగా చెలరేగుతూనే ఉంటాయి; అలజడిని, రకరకాల భయాలను కలిగిస్తూనే ఉంటాయి, వైరాగ్యముద్వారా మాత్రమే మనం ఈ భయాలనుండి బయటపడవచ్చు అన్నారు. బంధానికి, మోక్షానికి మనస్సే కారణం అన్నారు. ఈ ప్రపంచం మనలను కట్టిపడవేయలేదు, మనమే విషయాసక్తితో ఈ ప్రపంచానికి కట్టుపడి ఉన్నాము, అన్నారు. మనస్సును నియంత్రించి, ఇంద్రియనిగ్రహాన్ని పాటించి, మనం ఈ ప్రపంచంలో ఎటువంటి మార్పునైనా తీసుకురావచ్చు అన్నారు.

ఆనాటి సాయంకాల సమావేశంలో సాయికుల్యంత్ హాలులో ఇద్దరు విద్యార్థులు భాగవతంలోని అంశాలను

ప్రస్తావిస్తూ, 'ప్రేమ' భారతీయ సంస్కృతిలో నిబిడీకృతమై ఉన్న ఆధ్యాత్మిక సూత్రమన్నారు. అనన్య భక్తి వైరాగ్యానికి సోపానమని, దోషరహితమైన, పరిపూర్ణమైన భక్తిని పెంపొందించుకోవాలన్నారు. దివ్యప్రేమ ప్రాపంచికమైన ప్రేమకు భిన్నమైనది, అది నిస్వార్థమైనది, బాధానివారిణి మరియు శక్తిసమన్వితమైనది అన్నారు.

జూన్ 19వ తేదీన చర్చావేదికలో 'సర్వులనూ ప్రేమించు, సర్వులనూ సేవించు' ముఖ్యాంశము. విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు వారికి భగవాన్ తో కలిగిన దివ్యానుభూతులు వారి జీవన సరళిపై ఎటువంటి ప్రభావాన్ని చూపించాయో చర్చించారు. ఆ అనుభూతులు వారిలో ప్రపంచంపట్ల అవగాహన కలిగించాయని, జీవన లక్ష్యమేమిటో గ్రహించేటట్లు చేశాయన్నారు. ఈ చర్చానంతరం శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల

విద్యార్థులు శాస్త్రీయ సంగీత విభావరి 'భావ రాగ తాళము'ను సమర్పించారు. అనంతరం ఈ విద్యా సంవత్సరంలో అధ్యాపకులుగా నూతనంగా బాధ్యతలను స్వీకరించినవారిని శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ రిజిస్ట్రార్ డా॥ నరేన్ రామ్ జీ సభకు పరిచయం చేశారు. 33 సంవత్సరాలు విశ్వవిద్యాలయానికి తన అమూల్యమైన సేవలను అందించి పదవీ విరమణ చేస్తున్న శ్రీ రతిలాల్ పాలాను వైస్ ఛాన్సలర్ శ్రీ కె.బి.ఆర్. వర్మ సన్మానించారు. ఫిజిక్స్ విభాగపు ప్రధానాచార్యులు డా॥ ఆర్. గౌరీ శంకర్ వేసవి తరగతుల ముగింపు ఉపన్యాసంలో విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు ఏ లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని ప్రశాంతి నిలయానికి ఏతెంచారో ఆ లక్ష్యసాధనకై కృషి చేయాలన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

2017 డైరీ మరియు 2017 కేలండర్లు

అఖండమైన, అద్వితీయమైన శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవమును, అవతార కేంద్రస్థానమైన ప్రశాంతి నిలయ వైశిష్ట్యమును ప్రతిబింబించే ప్రత్యేక వ్యాసములు, 300లకు పైగా సాయి సూక్తులు, మొత్తం పేజీల సంఖ్య 422, ఇందులో 34 పేజీల ఆర్ట్ పేపరుపై భగవాన్ బాబావారి మల్టీకలరు ఫోటోలు, ఇంకా మందీరము, మహాసమాధి తదితర వర్ణచిత్రములు ముద్రితమై అత్యంత ఆకర్షణీయంగా రూపుదిద్దుకున్న **2017సం॥ డైరీ 'ప్రశాంతి'** (సైజు 14.7 x 20.6 సెం.మీ., వెల: 120 రూ॥లు, పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఖర్చులు అదనం) మావద్ద అమ్మకానికి సిద్ధంగా ఉన్నదని తెలియజేయుటకు ఆనందిస్తున్నాము.

ఒకే అడ్రసుకు 5 డైరీలకంటే తక్కువ ఆర్డరు స్వీకరింపబడదు.

మల్టీ కలరు కేలండర్లు 2017 (వాల్ కేలండరు W1 11" x 17" - 4 షీట్లు, రూ॥ 15; బుక్ టైపు వాల్ కేలండరు 11" x 22" - 7 షీట్లు, రూ॥ 45; టేబుల్ టాప్ క్యాలండరు 6.5" x 8.5" - 13 షీట్లు, రూ॥ 50) ప్రస్తుతం మావద్ద లభ్యమవుతున్నవి. పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఖర్చులు అదనం. ఒకే అడ్రసుకు 5 కేలండర్లకంటే తక్కువ ఆర్డరు స్వీకరింపబడదు.

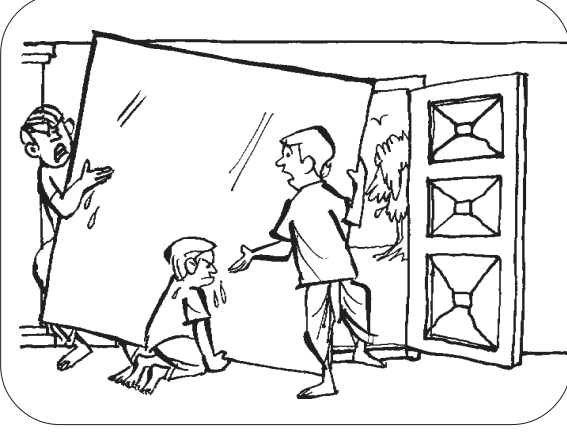
శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రస్తు, పబ్లికేషన్స్ డివిజన్ పేర చెక్కు / బ్యాంకు డ్రాఫ్టు తీసి మాకు పంపిన యెడల మీకు కావలసిన డైరీలు / కేలండర్లు రిజిస్టర్డ్ పోస్టుద్వారా పంపుతాము.

పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఖర్చుల వివరాలకు మా కార్యాలయాన్ని సంప్రదించండి. మా చిరునామా:

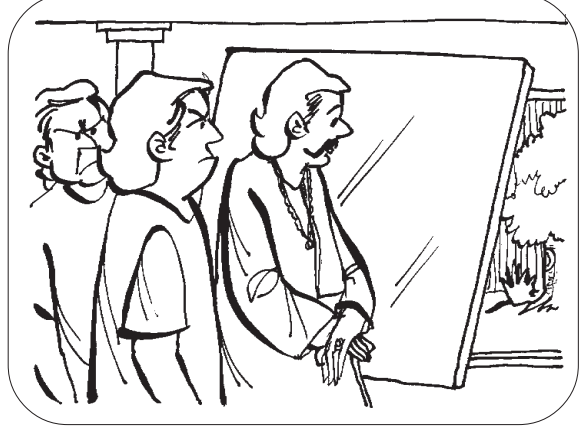
కన్వీనరు, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రస్తు, పబ్లికేషన్స్ డివిజన్, ప్రశాంతి నిలయం - 515134

ఫోన్: 08555-287375 (Extn 125), ఇమెయిల్: orders@sssbpt.org

అజ్ఞానం - అంతర్ధానం

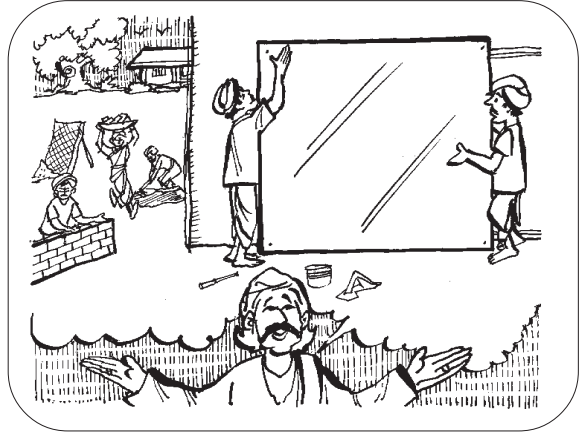
ఒక ఇంటిలోపల ఒక గదిలో ఒక పెద్ద అద్దం ఉంది. దానిని బయటకు తేవాలని అనుకున్నారు ఆ ఇంటివారు. కానీ ద్వారం ఇరుకుగా ఎత్తు తక్కువగా ఉంది. ఆలోచించడం మొదలుపెట్టారు అందరూ. కొందరు

వెళ్ళింది?” అని ప్రశ్నించాడు. అది తెలిస్తే చాలు కదా! ఇంటివారికి తెలుసు - ఇల్లు తయారవుతున్న సమయంలోనే ఆ అద్దమును ఆ గదిలోపల ఇమిడ్చారు, అమర్చారు అని. అదేవిధంగా, ఈ దేహమనే ఇల్లు

గోడలు పగులగొట్టాలి అన్నారు. మరికొందరు అద్దమును జాగ్రత్తగా రెండు ముక్కలుగా కోయవచ్చు అన్నారు. ఈవిధంగా రకరకాలుగా సలహాలు ఇస్తున్నారు. ఇంతలో అక్కడికి ఒక తెలివిగల గ్రామస్థుడు వచ్చాడు. అంతా విన్నాడు. “అసలు ఆ అద్దం ఆ గదిలోపలికి ఎలా

తయారవుతున్న దశలోనే లోపల అజ్ఞానం జొరబడుతుంది. కావున, “దేహమే నేను” అనే భావమును వదిలేస్తే అజ్ఞానం అంతర్ధానం అవుతుంది.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

భారత భాగ్య విధాత

Date of Publication 23rd July 2016

తెలుగు రాష్ట్రాల కన్వీనర్ల సమావేశం

వేసవి శిక్షణా శిబిరం

వేసవి శిబిరంలో ప్రసంగిస్తున్న
శ్రీ జయేంద్రపురి మహాస్వామీజీ

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు
www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా
ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division,
Prasanthi Nilayam - 515134, Anantapur district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai
Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : B.V. Ramana Rao